

HÖKKENTO

A close-up portrait of a young woman with long, wavy blonde hair and green eyes. She is smiling slightly and looking towards the camera. She is wearing a white short-sleeved shirt and large, dark, circular hoop earrings. The background is a soft-focus green field.

Az
Egyetem
Arca
2007-2008
➤ **Krix Anett**

www.matrixcafe.hu

MÁTRIX INTERNET *Cafe*

Szolgáltatások:

Internet:

minden nap 22.00 – 6.00 ..... 6 Ft/perc
minden nap 6.00 – 22.00 ..... 9 Ft/perc

Egyéb szolgáltatások:

Fénymásolás ..... 9 Ft / oldal
Nyomtatás ..... 25 Ft / oldal
Színes nyomtatás ..... 100-300 Ft / oldal
Scan ..... 100 Ft / db
CD írás ..... 490 Ft / db
CD írás hozott Cd-re ..... 290 Ft/db
Fax (belföld) ..... 100 Ft / perc
Fax (külföld) ..... 200 Ft / perc

Válaszd éjszakára a legjobbat!!!

6 Ft/perc vagy
1200 Ft/éjszaka

22.00-tól 6.00-ig (Minimum idő: 10 perc!)

Szeged, Kárász u. 5.,

Telefon: 62/423-830, E-mail: info@matrixcafe.hu

ANGEX

2004 Kft.

Angol ruhák másodkézből

Jenny Dunlop
Lock of London *Outlet*

(NEXT, Zara, River Island, Diesel,
STRADIVARIUS, pimkie ...)

Minden héten, minden üzletünkben teljes árucserre !

SZEGEDI ÜZLETEINK CÍMEI:

Csongrádi sgt. 64 – teljes árucserre HÉTFŐ

Bartók Béla tér 9. – teljes árucserre KEDD

Sárosi u. 2 *Jenny Dunlop* (Diófánál) – teljes árucserre CSÜTÖRTÖK

Szentháromság u. 46 - teljes árucserre CSÜTÖRTÖK

Szent István tér 2. (2 minőség egy üzletben) – teljes árucserre SZERDA és PÉNTEK

Dorozsmai út 189. (2 minőség egy üzletben) – teljes árucserre KEDD

Olajbányász tér 1. (3 minőség egy üzletben) – teljes árucserre: HÉTFŐ, SZERDA – CSÜTÖRTÖK

DIÁKMUNKA !!!

Nem engedheted meg magadnak, hogy Londonba repülj?

KERESD meg nálunk álmaid ruháját! **Dolgozz** velünk és mi felöltöztetünk !

Tel: 30 / 555 - 3809

Ha az ANGEX boltjait látogatod, leukémiás gyerekek, és mellrákos betegek gyógyulását támogatod !

www.angex.hu

Sajnálom a tanárokat

2008. áprilist írunk. Csodaszép idő van, újul, szépiül a természet, öröm kint lenni a szabadban. Minden adott egy idilli tavaszi

piknikezéshez, kutyasétáltatáshoz vagy éppen túrázáshoz. Míg ezen ábrándozok, eszembe jutnak a hónap első felében történt balesetek, tettek, amik nem hagynak nyugodni. Előkerültek a garázsból a motorok, újra jobban fogy a benzin az autóból, elindult a száguldozás. Több halálos motorbalesetről, gyalogos gázolásról, zebránál elsodort kislányról, vonatgázolásról és sok egyéb balesetről lehetett hallani, ami legtöbb esetben figyelmetlenségből történt. Nekik nem volt annyira szerencséjük, mint annak a svájci kislánynak, akit babakocsistul fújta a vágányra a szél, és egy kis púppal megúszta az esetet, mert épp a két sín közé esett, így áthajtott felette a vonat. Neki szerencséje volt, de a szerencse forgandó. Sok esetben halállal zárul egy-egy félrepillantás, villanásnyi agykikapcsolás és még sokáig sorolhatnám, hogy mi minden miatt következhet be tragédia. Egy kicsivel több szolidaritás és figyelmesség kellene, és kevesebb áldozat lenne nem csak hazánkban, hanem a határon túl is.

Milyen jó lenne, ha a fiatalok a mesevilágban nőnének fel és nem a balesetek és bűnözések

világában! Bár néha már a mesevilág sem túl rózsás. Épp ma reggel volt egy mese a tévében, ahol a főszereplő szőke kisfiú azért verte szét az iskola kinti wc-jét, mert a szerelmét, aki hegedült a nagyközönség előtt, nem ő kisérté zongorán, hanem egy másik fiú. Ha ilyen látnak a gyerekek a mesében, akkor úgy gondolják, ez az alapértelmezett viselkedés, úgy vélik, ez a trendi, hát megteszik ők is. Vagy csak gondoljunk a sok filmre, amit a tévében látnak! Nem csoda, hogy a műsorokban látott bűnözés megjelenik az életben. Nemrég kamaszbanda fosztogatott embereket, akiket meg is vertek. Négy fiatalkorú ellen eljárás indult, ám a csapat további három tagja ellen nem, mert ők még gyermekkoraik, így nem lehet őket büntetni.

Szerintem már mindenki látta a videót a fizika-tanárról és arról a tanulóról, aki óra alatt lökdöste, rugdosta, és csapteleppel fenyegette az idős pedagógust. Közfeladatot ellátó személy elleni erőszak kísérlet elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indítottak eljárást a fiú ellen. A pedagógus önként ment el, a diákok elbocsátották. Az eset felkavarta az egész országot és kiderültek egyéb, eddig eltitkolt hasonló ügyek, ahol a diák cseppnyi tiszteletet sem mutatott oktatója iránt. Azt mondják, a diákok által elkövetett erőszak száma nem nőtt, csak egyre nagyobb publicitást kaptak az utóbbi időben.

Sajnálom a tanárokat, mert egyre nagyobb kihívás a gyerekeket tanítani, egyre több az agresszív fiatal. És a tanár mit tehet? Semmit.

Sok összetűzés azért következik be, mert a család nem foglalkozik kellően a gyerekével. Nem akarok én senkit sem megbántani, de néhány háztájon lenne mit rendbe rakni. Vajon mi vezetett ahhoz, mi előzte meg a következő esetet: egy 9 éves fiú felakasztotta magát az iskola udvarán két tanóra közti szünetben. Ehhez mit szóltok? A fiú a barátainak elmondta, mire készül, de nem hittek neki, így nem szóltak senkinek. Végül a kötélen lógó fiút a barátja vette észre, akinek idejében sikerült megmentenie az öngyilkosjelöltet.

Még egy megdöbbentő hír: egy három éves kínai kislány 220 ezer forintnyi bankjegyet szórt ki a 17. emeleti lakásukból, míg szülei aludtak. Nem tudom, mit csinálnék ebben az esetben a gyerekekkel!? De nem is gondolkozom ezen, mert nálam ott megakadna a történet, hogy az ablak közelébe sem engedném!

Ezek azok a történések, amik nem hagynak nyugodni... És sajnos még sorolhatnám tovább, mert ezeken kívül is sok megrázó, elkeserítő esemény történt az utóbbi időben.

Rácz Bea
raczbea@gmail.com

Számomra mit jelent a szépség?

Kovácsovits Mariann
BTK, angol kiegészítő, 1. évfolyam

Számomra a szépséget a zene, a képzőművészet, a napsütés és az anyukám jelenti. Az emberi szépség meghatározásánál pedig a természetesség a mérvadó. Nem szeretem a művészeket és a plasztikai sebészeti beavatkozásokat, kivéve akkor, ha valakinek feltétlenül szüksége van azokra, például egy nem túl előnyös orr esetében. Szépségideám nincsen. Saját magammal szemben az az egy elvárásom van, hogy érezzem jól magam a bőrömben. Korábban hatottak rám a médiából áradó irányzatok, akartam például csontsovány lenni, de mára ez már megszűnt. Mostanra, huszonöt évesen már sikerült elfogadnom a külsőmet.

Molnár Emese
TTIK, geográfus, 4. évfolyam

Szép lehet szinte bármilyen Földön: a tavasszal virágzó fák, a téli táj vagy a nyári eső, de ugyanígy az emberek és az állatok is. Az emberek körében sokaknak megvan a saját ideálja. Van, aki a szőkeket szereti és van, aki a barnákat, de nekem az illető kisugárzása a legfontosabb, nem mondanám, hogy van konkrét ideálom. Ezeket kívül nálam nagyon sokat számít az első benyomás, amiben persze a külső is szerepet játszik: ha szembejön velem egy jóképű férfi, akkor természetesen meg nézem, de szerintem ezzel mindenki így van.

Sepsí Gergő
BTK, magyar, 4. évfolyam

Nagyon relatív dolog a szépség, minden embernek teljesen más jelent. Én a művészetekből indulnék ki a szépség meghatározásánál, hiszen a művészetek alkalmasak annak kifejezésére.

Az emberi külső igen megtevesztő, sokszor a hamisságot juttatja eszembe. Korábban azt hittem, hogy van szépségideám, aztán rá kellett jönnöm, hogy nincsen. Talán a szőke lányokat kevésbé kedvelem, de igazából minden hajszínből, bőrszínből meg tudom találni azt, amitől annak tulajdonosa vonzóvá válik számomra.

Pernyész Anita
BTK, magyar-történelem, 3. évfolyam

Az idők során a történelmi és irodalmi korszakokban mindig más volt a szépségideál, az emberek szépségről kialakított véleménye állandóan változott. A kőkorból kezdve Willendorfi Vénusz, és számos sokkal későbbi alkotás alapján is arra következtethetünk, hogy nem volt mindig divatos a soványság a nők körében. Akit én szépnek tartok, az ápolat, csinosan és izlésesen öltözködik, de ha a ruhák mégsem olyan trendiek, attól még lehet valaki szép, mert ez belülről fakad. A férfiak közül engem a szőkebarna hajúak fogtak meg, de hogy a nők közül ki a legmutatósbab, azon még soha nem gondolkodtam.

Könyvtári Éjszaka 2008

Harmadik alkalommal került megrendezésre március 12-én az SZTE egyetemi könyvtárban a Könyvtári Éjszaka elnevezésű rendezvény, mely idén a hangzatos „Boszorkányok márpedig vannak!” jelmondatot viselte. Természetesen most sem maradhattak el az előző években megszokott programok, játékok és előadások. A könyvtár 20 órától hajnali kettőig nyitott kapukkal és egészen különleges spirituális hangulattal várta a látogatókat.

A rendezvény a riveRSing együttes koncertjével kezdődött, ezt követően Dr. Mader Béla, az Egyetemi Könyvtár főigazgatója nyitotta meg az éjszakát. „Túrázz velünk!” címmel 20 órától éjfélig négy könyvtárismereti túra indult az átriumban elhelyezett paravánoktól, „Nagy Túra”, „Különgyűjtemények”, „A könyv útja” és „Informatikai túra” címmel.

Az épület kötött programú rendezvényeiből még olyanok közül is választhatunk, mint a könyvborító-montázs készítés, Francis Galton súlybecslő emlékverseny, Szűcs Judit és Balogh Elemér előadásai a boszorkányokról, Vörös Rébék szavalóverseny, és végül, de nem utolsó sorban megválasztották a legcsinosabb boszorkányt is.

A számtalan játék és kvíz tovább színesítette az egyébként is rendkívül gazdag programkínálatot, a Boszi-moziban például boszorkányos filmekből bevágott részletek alapján kellett felismerni az adott alkotást, a Harry Potter-kvíz pedig a nagy sikerű könyv történetével, szereplőivel kapcsolatos kérdésekre várta a válaszokat. Bárki megismerkedhetett a könyvár különleges gyűjteményeivel az egyes tárolókban elhelyezett boszorkányos témát feldolgozó könyvek segítségével; a kihelyezett dobozokba pedig a játékos kedvű résztvevők tudásukat megmérve bedobhatták kitöltött kvízlapjaikat, a szerencsések boszorkányos ajándékokban részesültek.

Összességében egy tartalmas, könnyed és jókedvű éjszakában volt részük azoknak, akik benéztek és eltöltöttek pár órát a könyvtár épületében. A favorit mindenesetre kétség kívül a „Kegyelem órái” elnevezésű, éjfél után induló akció volt, nem is meglepő módon, hisz az ekkor visszahozott késedelmes könyvek után kirótt pótdíjat a könyvtár elengedte. Bevallom, jómagam is lógtam egy könyvvel, mégis nem kis meglepetést okozott, hogy előttem egy illető 74 ezer Forint értékben vitt vissza 12 darab könyvet; a kérdésre pedig, miszerint nem lett volna-e olcsóbb és célszerűbb ennyi pénzből megvenni azt a tucatszámú könyvet, mintsem ekkora késedelmi összeget felhalmozni – még ha végül nem is kellett kifizetnie –, válaszként azt kaptuk, hogy bizony nem! Mindenesetre elgondolkodtató, hogy manapság mennyire ki kell nyitni az embernek a pénztárcáját, ha tanulni szeretne, vagy egész egyszerűen az egyik legkellemebb és egyben leghasznosabb szabadidős tevékenységnek, az olvasásnak kíván hódolni. Így hát nem is meglepő költői kérdés, miszerint: „Mi is lenne velünk könyvtár nélkül?”

Kovács Katalin

Felsőoktatási Média Konferencia 2008

Szeged idén 3 díjat zsebelt be

A felsőoktatási sajtótermékek országos találkozója utaztunk fel Budapestre március 13-án. A regisztráció és a megnyitó után a *Less tandíj?* vitába csöppentünk bele, ahol a népszavazás utáni tandíj-helyzetéről cserélt eszmét *Miskolci Norbert* HÖÖK-elnök prof. *Bayer József*, a ZSKF rektora és *Tati-Tóth András*, az MSZP frakció oktatási és kulturális munkacsoport vezetője. A március 9-ei népszavazáson kiderült, hogy a magyar polgárok nem akarják a FER bevezetését, így a beszélgetés inkább a költségtérítéses és az állami finanszírozási formák közötti átjárhatóságról, a térítési és juttatási rendszerről, a minőségi felsőoktatásról szólt. Ezután az Oktatóskutató és Fejlesztő Intézet két munkatársának (*Gábor Kálmán* és *Szemerszki Marianna*) előadása következett, ahol a hallgatói életstílus változásáról és az Európai Unióban élők, felsőoktatásban résztvevők tendenciájáról hallottunk egy statisztikai adatokkal alátámasztott beszámolót. Utánuk *Budai Krisztof*, a konferencia házigazdájának (Zsigmond Király Főiskola) a volt hallgatója a költségtérítéses hallgatók érdekvédelméről beszélt frissdiplomás szemmel. A konferencia előadássorozatát öt szociológus szimpóziuma zárta, ahol a meghívott egyik előadó az SZTE oktatója, *Jancsák Csaba* volt. Csaba a bolognai rendszerre és az ezzel megváltozott hallgatói életterekre tért ki, valamint a kitolódott felnőtté válás jelenségét taglalta.

A Magyar Sajtó Napja alkalmából megrendezett ünnepi megemlékezés keretében kiosztásra kerültek az *Év Írása* és *Év Fotója*

díjak. A szegediek három díjat hoztak el. A Pál Imre-emlékdíj 2007-et – amit a legjobb sportcikkért ítélnek oda – *Pinczés Zoltán* vehette át, a legjobb publicisztika *Benedek Noémi Márta* (SZTE-reo) tollából született és ezért díjazta őt a zsűri. A Hallgatói Sajtóért Díj 2007-tel – amit olyan személynek ítélnek oda, aki sokat tett az egyetemi újságírásiért – idén *Forró Lajost*, lapunk kiadóját jutalmazták.

További díjazottak:

Riport kategória: *Szőnyi Veronika* (Univ Pécs)

Interjú kategória: *Kocsis Anita* (Univ Pécs)

Kritika kategória: *Kovács Emese* (Confabula)

Az Év Hallgatói Újságírója 2007:

Szőnyi Veronika (Univ Pécs)

Az Év fotója 2007 – portré kitüntetetés:

Váradai Levente (Tékás Nyúz)

Az Év fotója – művészet és tudomány díj:

Sándor Eszter (Univ Pécs)

A Pro Sperare Díj 2007 kitüntetetés: *Confabula* hallgatói lap (főszerkesztő: *Váncsodi József*)

Az írásokat díjazó zsűri tagjai:

Neltz János, a Magyar Rádió szerkesztője

Jászberényi József, a Zsigmond Király Főiskola docense

Kelen Károly, a Népszabadság szerkesztője

Bódis András, a Heti Válasz szerkesztője

A fotókat díjazó zsűri tagjai:

Szalay László, Pulitzer-díjas fotóriporter

Csévé Gábor, HVG művészeti vezető

Rácz Bea

Balról jobbra: *Neltz János*, a Magyar Rádió szerkesztője; *Benedek Noémi Márta* (SZTE-reo); *Hornyák Tibor*; a MESE elnöke; *Pinczés Zoltán* (Hökcentő); *Forró Lajos* (Hökcentő)

PartyPonty.hu
Egy Partyoldal Ponty Neked!

Diplomás munkahelyek nyomában

A Szegei Egyetem Karrier Irodája idén már tizenharmadik alkalommal szervezte meg az SZTE Tavasz Állásbörzét, amely köztudottan az ország első és Délkelet-Magyarország legnagyobb felsőoktatási álláskereső rendezvénye. Mintegy negyvennégy kiállító várta az érdeklődőket, és ahogy a korábbiakban, most is grafológiai elemzések, céges előadások és különböző, állásinterjúra felkészítő programok színesítették a börzét.

Az Egyetemi Könyvtár aulájában felállított standokból az érdeklődőnek elsőre csak az tűnt fel, hogy nagyon sokan idejüket nem kímélve készültek erre a lehetőségre. Meglepő módon azonban mintha csak a cégek vették volna komolyan a dolgot. Ami azért is érdekes, mert a munkahelykutató mizériák igazából nem róluk szólunk. A teljesen hiányszakmákra nyilvánvalóan nem itt fognak embert találni. A hallgatók munkaerő-piaci helyzetéhez való ambivalens hozzáállását jól jelzi, hogy miközben a programok általános tájékoztatója jól foggyott, addig az előadásokra nagyon csekély volt az érdeklődés. Ezt még nyerceményjátékokkal is egybekötötték, de ez sem volt elég csábító.

Az azért több mint figyelemre méltó, hogy az internet korában még mindig mennyi munkaközvetítő cég próbál ilyen úton önéletrajzokat gyűjteni. Persze a piac igényeit a tanár szakosak, bölcsészek hajlamosak túlon túl misztifikálni. Habár tény, hogy a standok mellett falújságra kirakott öt tanári hirdetés a jól megszervezett rendezvényt látva elég szálmassnak is hat. Azért mindenütt nyugtatgatják a hallgatókat, hogy van remény. A régió munkaügyi központjában bárki megtudhatta, kihez kell fordulnia, ha a szakmai gyakorlatok, továbbképzések érdeklik. Érdeklődésemre elmondják, hogy a diákok már egyre céltudatosabban keresnek munkahelyet és egyre rugalmasabbak a főváros irányában is. Később beavatnak az Unióban elfogadott europass önéletrajzírás rejtelmeibe is. Látszólag tehát már nincs határ, a munka bárhol legyen is, csak a frissdiplomásokra vár. A kérdés csak az, hogy készek-e rá?

Újra tavaszi állásbörze a szegei egyetemi könyvtárban

A cégek képviselőinek segítő kérdésére az ember persze kedvesen bólogat, elteszi az ajándék tollat, és félve érdeklődik az állásajánlatok felől. Látszólag sok van, főleg ha villamosmérnök vagy közgazdász az ember. Bár idén már két könyvvizsgáló cég is íratott tesztet a helyszínen, ezzel meggyorsítva az állásinterjú hosszú folyamatát. A diplomán felüli céges igények szemlátomást nem változtak: egy idegen nyelv, de minimum az angol beható ismerete és a továbbképzések iránti állandó rugalmasság a legfontosabb. Sőt már több helyen is fogadnak úgy, hogy ne keserűjek el a saját, lassan realizálódó bölcsész diplomá miatt, ha a nyelvtudásom rendben, épp annyi esélyem van, mint bárki másnak. „Legalább itt konkrétan felvázolják, hogy kit keresnek és segítenek megenni az első lépést” – mondja a kérdésemre egy végzős jogász barátom, aki bőszen írogatja a jelentkezési lapokat és adja le minél több helyre az önéletrajzát.

A kiállítók között sétálva azért lehet még találni jó pár hasonló mentalitású diákokat, akik próbálják felhasználni az állásbörze lehetőségeit. Azonban a régiós és országos székhelyű cégek mellett jó pár rosszkedvű hallgatóval is lehet találkozni, akik eléggé keserűek, hogy nem látják őket szívesen a végzettségük miatt. „Ez az egész nem rólunk szól” – avat be életbölcességbe egy filozófia szakos évfolyamtársam. Meglehetősen abszurd, mikor ezután érdeklődve kérdeztem egy roppant nyugodt ismerőst, aki szemlátomást nem kapkodja el az ismerkedést az állásbörzével. Elsőre azt gondoltam, hogy mivel leendő közgazdászal van dolgom, már elhalmozták ajánlatokkal. De rázza a fejét, mikor az állásbörze hatékonysága felől kérdezem. „Az interneten sokkal napraké-

szebben lehet munkát találni, a cégek megjelenése itt inkább csak presztízs kérdés.” – világosított fel. Majd jókedvűen elújságolta, mennyi régi ismerőssel találkozott, akik immáron a pultok túoldaláról köszöntek felé. Azért annyit még gyorsan hozzátett, hogy a karon belül nekik évek óta ügyis van egy belső, állandóan frissülő levelezőlistájuk a friss gyakornoki helyekről. Ez meglepően életszerűen hat, pláne, hogy én már órák óta külön táskával és több kilós tájékoztatókkal járjak aulában.

Azért miután leszerveztem egy-két potenciális gyakornoki helyet és meggyőztettem magam, hogy nyelvismerettel és komoly alkalmazkodó képességgel egyáltalán nem reménytelen az életem, még elstáztam a szervezőkhöz is. De csak megerősítették az eddigi tapasztalataimat. Kéves látogató, remek szervezés, széles munkahelykínálat jellemezte az idei tavaszi állásbörzét. Az egyik Karrier Irodában dolgozó azonban kissé értetlenkedve rázza érdeklődésemre a fejét: „Nem értem, miért nem jött ki több diák. Elkévőre a piacnak egy kis szeletet látunk itt és ügyis a piacon kell majd boldogulniuk a frissdiplomásoknak.” Ehhez még annyit tett hozzá, hogy jövőre már biztos nem lesznek előadások, mert így az nem éri meg a cégeknek. A hallgatók iránti igények felmérésére a jövőben tehát marad a kiállítókkal való személyes beszélgetés és a bólogatás a jól ismert „Segíthetek?” kérdésre. Az ingyen brosúrák, tollak azért többé-kevésbé elfogytak idén is, a kérdések már csak az, hogy mennyi gyakorlati haszonnal. Erre a választ pedig, mint mindig, a végzős hallgatók maguknak fogják megadni.

Vass Attila

8 órás előadás a Jogi Karon

Dr. Kasza Péter Ferenc egyetemi adjunktus ötletét a maratoni előadásra Badár Sándor 7 és fél óras összefüggő „dumarekordja” adta (2007. SZIN). „Amikor megtudtam, hogy tudok nyolc órára termet szerezni, akkor azt mondtam, hogy ezt ki fogom próbálni.” – ismerte az ötlet megvalósításának első jelét. A főpróbára február 15-e volt, mikor 8 órás intervallumban a közigazgatási jog alapintézményeiről tartott előadást a GTK-n. Úgy volt vele, hogy nem akarja azt, hogy ez a beszéd legyen, ami országos rekordként a nyilvánosság elé kerül, mert ő mégiscsak a jogi karhoz tartozik. „Akkor azt mondtam, hogy csináljuk ezt meg komolyabb témában a jogi karon belül.” Március 20-án reggel 8 órától délután 4 óráig a jogászoknak is tartott egy maratoni előadást, mégpedig A közigazgatási hatósági eljárás elméleti és gyakorlati kérdései témában. Elképzelését a dékán és a tanszékvezető is támogatta, a szervezést végül gyakorlatilag egyedül bonyolította le.

Nagyon sok anyagot átnézett a témában. Arra akart rámutatni előadásával, hogy a törvényalkotási folyamatban az elméleti szakemberek által előkészített tervezethez a minisztériumoknak a parlament mennyi blódséget képes hozzátenni, és mennyire képesek elrontani egy egyébként a hétköznapi ember számára is átlátható és értelmezhető jogszabályt. Elsősorban ez lett volna a célja, az íve az egésznek. A hallgatóság változó létszáma és összetétele miatt azonban többször „megesúszott” a történet, így ezen a szinten nem elégedett: „Lehetett volna jobb.” – mondta.

A betervezett 8 óra alatt nagyon lassan telt az idő. A februári előadásnál 11.00-11.45 között volt a holtpon, a mostinál 13.15-13.30 körül. De valahogy mindig túl lépte a mélypontot. Eszébe nem jutott, hogy feladja: „Én feladni? Isten ments! Ha kimegy innen mindenki, akkor is végigmondtam volna.”

Az előadás alatt az első sorban egy bőszen jegyzetelő hölgy és egy sokszor bólogató úr ült, akik kiléte ismeretlen volt számomra, így jött a kérdés: kik voltak ők? „Az építési irodából jöttek. Nagyon hálás vagyok, hogy a szakma is képviselte magát.” A szegei polgármesteri hivatal köztisztviselői mellett a jogi kar oktatói, hallgatói és a média képviselői is belehallgattak Kasza Péter mondandójába. Viszont a rekordot bejegyző személyt hiányoltam a teremből. „Túlestem rajta, és annyira belefáradtam ebbe, hogy ez a része különösebben nem érdekel.”

És hogy mikor lesz legközelebb? Mindenki ezt kérdezi tőle, és mindenkinek ugyanazt válaszolja: „Ha valaki hoz 100 embert, aki fixen végighallgat, akkor bármikor, bármiről, akár most elkezdtek beszélni. Csak akkor legyen ott a hallgatóság, ne azon kelljen idegeskedni, hogy az utolsó két ember, aki bent van, kimegy-e vagy sem.”

Rácz Bea

Akiről még a tengeren túl is beszélnek

Krix Anett a Legyél Te az Egyetem Arca! 2007-2008 győztese

Az idei év Egyetem Arca, Krix Anett élményekben bővelkedik, hiszen a rendezvény óta több interjút adott, sokan gratuláltak neki és azóta seregnyi ember felismeri az utcán. Sok nyერeménnyel gazdagabb is lett. A nyерeménye egy része egy Fiat 500-as volt, amit egy hétvégén keresztül birtokolt, amikor is azzal utazott haza Kecskemétre. Nem azt mondja, hogy poroszkál az autóval, de a normális keretek között vezet. Vajon az életben is szereti a gyorsaságot, vagy életstílusa inkább lassú tempót diktál? Kiderül...

– Mi készítette arra, hogy elindulj az Egyetem Arca versenyen? Ha jól hallottam, már az egyetem megkezdése előtt mondták neked, hogy ha itt fogsz tanulni Szegeden, jelentkezned kell...

– Nagyon sok szegedi ismerősöm mondta, hogy érdemes lenne elindulnom, és mivel elég ambiciózus ember vagyok, ezért ezen a versenyen ki akartam próbálni magam. Abban bíztam, hogy ez egy korrekt verseny.

– Hosszú készülődés előzte meg a szereplést?

– Nem. Hallottam a többiektől, hogy ők sminkeshoz és fodrászhoz mentek, de én nem készültem rá ennyire. Úgy voltam vele, ha így nem vagyok jó, akkor másképp sem.

– Hogy érezted magad a versenyen?

– Nagyon jól. Főleg az tetszett, hogy mindenki szimpatikus és nagyon barátságos volt.

Ugyanúgy a versenyzők, mint a rendezők. Sajnos tapasztalatom szerint más versenyen nem így van: megjelenik a féltékenykedés a hölgyek körében, ami nők közt abszolút normális, mégis hervasztó dolog. A megmérettetést tekintve tetszett, hogy a versenyt megelőzően volt egy fotózás, ahol mindenki egyenlő esélyekkel indulhatott, hasonló körülmények között fotóztak minden lányt. Maga a döntő éjszakája szórakoztató volt, jó hangulatban telt, ami nagyon sokat oldott a feszültségen.

– Már eltelt egy kis idő a verseny óta. Mi történt veled azóta?

– Többségében interjúkra jártam, ez volt a számottevő. Még igazán társaságban nem volt alkalmam megfordulni, de amint nem lesz ilyen sok tanulnivalóm, pótolom ezen hiányosságom. Sokan gratuláltak azóta, versenytársaim is, sőt olyan régi ismerőseim, akikről már nagyon rég nem hallottam, mi több, még a tengeren túlra (Egyesült Államok – szerk.), a rokonaimhoz is eljutott a hír.

– Indultál már korábban is valamilyen szépségversenyen?

– Egyszer elindultam egy választáson, de nem volt nagy durranás. Nagyon színvonalas és jól szervezett verseny, de ott előre tudni lehetett,

ki fogja nyerni, és ez elvette az ember kedvét. Hozzá kell tennem, hogy a tűző napon töltött 6 óra is ráttett még egy kicsit az egyébként is fárasztó napra.

– Az Egyetem Arca meghozta a kedvedet, hogy indulj más szépségversenyen?

– Igazából nem hiszem, hogy megméretném még magam. Erre szokták mondani, hogy a csúcson kell abbahagyni.

– Hosszú távú terveid vannak a versenyemmel, vagy csak egy megmérettetésnek vetted?

– Először azt hittem, hogy ez csak egy megmérettetés, de mint utóbb kiderült, ez sokkal több. Képviselni kell

a hallgatókat, ott kell lenni sok helyen, ami nem túl könnyű és mindez ismertséggel is jár.

– Nehezen viseled, hogy sokan ismernek?

– Egyáltalán nem, egyelőre csak élvezni tudom. Természetesen biztosan érnek majd negatív atrocitások, de remélem, ezeket is pozití-

Legyél Te az Egyetem Arca!

A 2008. április 1-jei Legyél Te az Egyetem Arca! gálaműsorán 38 lány vonult fel és mutatta meg magát először bulizós, majd estélyi ruhában. A 14 fős zsűriben többségében az egyetemen dolgozó vagy tanuló személyek ültek, de az est sztárvendége, Nagy Feró és természetesen a főbb támogatók is helyet kaptak. A lányokat 1 és 10 között pontozták. A Legyél Te az Egyetem Arca! 2007-2008-as arszépségverseny győztese Krix Anett lett, aki a Bölcsészettudományi Kar I. év-

folyamos hallgatója amerikanisztika szakon. Anettet az iskola mellett ita-
lok keverése, a variációk sokszínűsége érdekl, ezért a közeljövőben egy mixeriskolát is szeretne elvégezni. Az új Egyetem Arca kedvence írója William Shakespeare, mert az ő szöfordulatai egyedülállóak az angol irodalomban és világszerte is. Nyерeménye: 2 személyes hosszú hétvége Sopronba a Szegedi Pedagógusképző Kar Hallgatóiért Alapítványtól, ötezer forintos vásárlási utalvány az Erényi Optikától, 30 órás ingyenes lakossági csoportos nyelvtanfolyam, próbavizsga és nyelvkönyvsomag a Katedra Nyelviskolától, kreszoktatás a Kormányos Autósiskolától, 50 ezer forint értékű

órávásárlási utalvány az Időzóna Óraszalontól, 20 ezer forint értékű ruhakölcsönzés a DREAMS Ruhakölcsönző Szalontól, művészi fotózás a Fialatok a Dél-Alföldi Médiaiban Alapítványtól, autóhasználat a Rupesky Autóháztól.

Anett első udvarhölgye Lévai Szabrina lett, aki a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar I. éves idegenforgalmi szakmenedzser szakos hallgatója. Szabri kedvenc idézete: „Két ember közt legrövidebb út egy mosoly”, kedvenc írója Danielle Steel, szeret táncolni, zenét hallgatni és sűrűn jár futni. Nyерeménye: ajándécsomag, próbavizsga és nyelvkönyvsomag a Katedra Nyelviskolától, elsősegély-oktatás a Kormányos Autósiskolától, művészi fo-

tózás a Fialatok a Dél-Alföldi Médiaiban Alapítványtól, 25 ezer forint értékű Hallgatói Ajándékbolt vásárlási utalvány a SZÉPA Alapítványtól, 5 ezer forintos vásárlási utalvány az Erényi Optikától.

Anett második udvarhölgyének Márkus Kata Nórá (Bölcsészettudományi Kar – szociológia) választották. Szereti a (jó)Barátokat, szabadidejében zenét hallgat, filmeket néz és jó könyveket olvas. Szeret kiállításokat láto-

gatni, kosárlabdázni, aerobikozni, sétálni, no és legfőképp a tavaszi napfényben ücsörögni a Dugonics téren. Nyерeménye: ajándécsomag, próbavizsga és nyelvkönyvsomag a Katedra Nyelviskolától, elsősegély-oktatás a Kormányos Autósiskolától, művészi fotózás a Fialatok a Dél-Alföldi Médiaiban Alapítványtól, 5 ezer forintos vásárlási utalvány az Erényi Optikától.

Sok különdíjat is kiosztottak az est folyamán. Az EHÖK különdíjasa, Fekete Beáta (BTK magyar – modern magyar spec. képzés) egy szépségzsereket és édességeket tartalmazó csomagot vehetett át. A Hökkentő különdíjasa egy Hökkentő termékeket tartalmazó ajándécsomaggal lett gazdagabb, amit a NARIEL Stúdió 16 ezer forint értékű infra-sauna utalványa színesített. A díjat Miskolczi Ágnes (ÁJK – társadalombiztosítás szak) kapta. A PartyPonty partifotó oldal különdíjával Baksa Erikának (JGYPK – intézményi kommunikátor), a Rádió Plusz különdíjával Ficzere Katalinnak (JGYPK – tanító), a TiszapART Kulturális Televízió ajándécsomagjával Barta Mónikának (JGYPK – rajz-hittanári), a Hálózat a Szabad Információért Alapítvány könyvsomagjával Vigh Zitának szereztek örömteli pillanatokat. A koncert alatt a lányok az italvásárlás után kapott kuponokat gyűjtötték. A legtöbb kupont Márkus Kata Nóra (BTK – szociológia) kapta, aki így a SZOTE Klub különdíját vehette át Nagy Ferótól.

Bea

van tudom „átvészelní”. Nemrég voltam az egyik szórakozóhelyen és összesúgtak a hátam mögött és mindenki felfigyelt rám, nagyon tetszett.

– *Most, hogy sikerült jól szerepelned, kacérkodsz a gondolattal, hogy a modellkedéssel komolyabban foglalkozsz?*

– Szeretem, ha fotóznak, és ha lesz rá lehetőségem, akkor mindenféleképpen belevágok.

– *Van példaképed a szépségiparban dolgozók, akár a magyar vagy külföldi modellek között?*

– Rengeteg gyönyörű modell van a szakmában, akik elismertek, éppúgy, mint számos neves fotós, de ha példaképet kellene választanom, nem hiszem, hogy a szépségiparból tenném, ennél komolyabb dolog kell ahhoz, hogy valakit példaképnek tekintsek. Sokféle szempontból állíthatunk magunknak példaképet, de talán ha közismert példát hoznánk, Jakupcsék Gabriella televíziós műsorvezetőt mondanám, mivel ő nemcsak sikeres és tehetséges nő, de mindemellett gyermekeken segít és mégis szerény, mosolygós közember tud maradni, már amennyire ez lehetséges.

– *Szerinted aki manapság szép, az meg tud élni belőle?*

– Ha a szépségiparban vagy a médiában szeretne valaki elhelyezkedni, akkor hatalmas előny számára, ha minél dekoratívabb, vonzóbb. Megélhetést tekintve viszont hatalmas szerencse, ismeretség, esetleg intenzív könyöklés kell ahhoz, hogy valaki csupán csakis a szépségből éljen, illetve igen múlandó dolog a fiatalság és a szépség, tehát kell mellé egy biztosabb háttér.

– *Már kislányként is pózoltál a kamera előtt?*

– Igen. Tükör előtt illegtem, több száz fényképet készítettem magamról.

– *Hogy tetszett a Hökkentő címlapfotózás?*

– Mindig nagyon szeretem, ha a természetben lehetek, és ha ezt egybekötöm egy szórakoztató, színvonalas fotózással, akkor nem panaszkodhatom. Nemcsak a jó idő és a szép helyszín volt segítségemre abban, hogy élvezzem a fotózást, de a kedves társaság is sokat adott. Tetszett, hogy magam adhatom, kibontakozhatok.

– *Aktfotózást vállalnál?*

– Egy nagyon izléses, erotikus fotózást, ahol nem kell mindent levetni és mindent megmutatni, hanem inkább a szépség a fontos, akkor igen.

– *Remek alakod van, minek köszönheted?*

– Köszönöm, örülök, ha így látod. Nos mindezekelőtt el kell, hogy mondjam, hogy világéletemben haspárti voltam és most sem tagadok meg magamtól semmilyen finom falatot, csak természetesen tudni kell, hogy nem érdemes mondjuk somlói galuskát éjjel 11-kor fogyasztani. Emellett járok spinningre, aerobikra, szinte minden vonz, ami mozgás és úgy érzem, hogy ez teszi a legjobbat mind testnek, mind léleknek.

– *Akkor nem lehet túl jó véleményed az anorexiás modellekről...*

– Én nagyon szeretem a hasam, így nem tudom elképzelni, hogy valaki azért nem eszik, hogy vékonyabb legyen. Ha úgy nem szeretik, máshogy sem fogják.

– *Mennyire rázódtál bele az egyetemi életbe? Mit kell tudni a tanulmányaidról?*

– Belerázódní belerázódtam, bár nagyon-nagyon nehéz. Nagyon sokan otthagyják az egyetemet ezen a szakon. Tényleg nehéz az amerikanisztika szak, de én szeretem. Szerintem egy átlagosnak mondható tanuló vagyok.

– *Miért választottad ezt a szakot?*

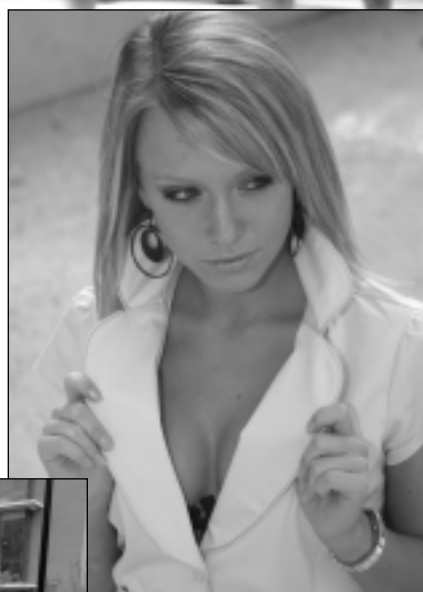
– Nagyon szeretem az angol nyelvet, ez az egyetlen, ami lefoglal. Nem tudtam, pontosan mit választok, de nem bántam meg.

– *Miről tanul egy amerikanisztika szakos?*

– Amerikai irodalomról, kultúráról, történelemről. Sokan azt mondták, a hamburgerben kimerül, de ez annál sokkal-sokkal több.

– *Van valamilyen hitvallásod vagy életfilozófiád?*

– Varietas delectat, azaz a változatosság gyönyörködtet. Talán erre törekszem a minden-

napokban, hogy ne csak a rohanó, sokszor oly szürke világban létezzen, hanem a magam, ismerőseim, szeretteim számára valami többet tudjak adni. Értem ez alatt, hogy ne csak a napi rutinból álljanak a hetem, legyenek színes programok, jó beszélgetések, amelyekkel nem csak a magam idejét varázsolom szebbé, hanem más emberekéét is.

– *Mik a jövőbeni terveid, mit szeretnél elérni?*

– Mindenképp szeretnék magamnak egy egzisztenciát megteremtteni. Céloom, hogy amit meg szeretnék magamnak vásárolni, vagy megadni a családomnak, azt meg is tehessem. Valamilyen szinten karriert szeretnék.

– *Tudatosan építed?*

– Igen, megpróbálom.

– *Konkrét célok?*

– Egyelőre a szakomat szeretném időben befejezni.

– *És végül ejtsünk szót a férfiakról. Mit ajánlasz nekik, ha ismerkedni szeretnének?*

– Most biztos, hogy csak barátként, mert van párom. Nagyon szeretem az intelligens és humoros embereket, akikkel jól el lehet beszélgetni. Nem szeretem, ha úgy ül mellettem, mint aki karót nyelt. Legyen jó hangulatú, jópofa.

Rácz Bea

Fotók: PartyPonty, Ament Balázs

A Legyel Te az Egyetem Arca Gálaműsor fotói megtekinthetők a www.hokkento.hu weboldalon

Egyetemi rendezvények színesítése

Lehetőség nem csak HÖK-ös hallgatóknak

Gábor Tamás – akit mindenki csak GT-ként ismer – EHÖK Rendezvényszervező és Kulturális Bizottság elnöki mandátuma lejárt és három év után már nem kívánta tovább folytatni vezető tevékenységét. Utódjának Mészáros Józsefet – akit Gibbiként ismerhettek – választották. Terveit egy jól működő csapattal és nem csak HÖK-ös hallgatókkal szeretné valóra váltani.

– A rendezvényszervezés az a tevékenység, ami a legjobban érdekli, amit legszívesebben csinálsz?

– Több, mint 3 éve dolgozom a Hallgatói Önkormányzatban. A rengeteg tevékenység közül, mint például az érdekvédelem, rendezvényszervezés, külügy, hallgatói jóléti ügyek, engem legjobban a rendezvényszervezés érdekelt mindig is. Amióta bekerültem a jogi kari HÖK-be, azóta tagja vagyok a Rendezvényszervező Bizottságnak is. Már a gimnáziumban is aktív voltam, de szinte minden tapasztalatomat a jogi kari HÖK-ben és a bizottságban szereztem meg.

– Mikor döntötted el, hogy beadod a pályázatodat?

– GT-vel mi igen jól tudunk együtt dolgozni és ő 3 év után most nem indult újra, mert rengeteg más dolga van. Amikor ezt megtudtam, bennem megfogalmazódott, hogy ezt szeretem csinálni és érdekelne is a lehetőség. Sokáig gondolkodtam a pályázat beadásán, mert láttam, hogy milyen sok munkával és hatalmas felelősséggel jár ösztöndíjmentes szinten rendezvényeket szervezni, de végül úgy döntöttem, hogy beadom.

– Kaptál az elődőtől, Gábor Tamástól támogatást? Segíti a kezdeti munkádat?

– Igen, GT baráti segítségére mindig számíthatok.

– Azt szeretnéd, hogy minden egyetemista megtalálja a magának tetsző programot...

– Itt, a Szegedi Tudományegyetemen 30 ezer hallgató tanul. Vannak, akik pókerezní és a JATE-ban Belgával tombolni szeretnek, míg mások teniszezés után a Sing Singben partynak. Az EHÖK Rendezvényszervező Bizottság programkínálatának a hallgatók sokszínűségét kell követnie. Ha egy rendezvényt jó időpontban megszervezünk, és azt a célcsoport felé megfelelően kihirdetjük, sikeres lesz.

– Pályázatodban külső, kreatív hallgatók bevonását említed, aminek a „Benne lesznek a mozgalmában” projektcímet adtad. Ez miről szól?

– Ahhoz, hogy még több felé tudjunk nyitni, és több programot bírjunk megvalósítani, szükséges, hogy ne csak a bizottsági tagok, hanem hallgatótársaink is ötleteket adjanak nekünk, észrevételeket tegyenek, kritikával illessenek. Én ezt bizottságon kívüli hallgatók és hallgatói öntevékeny csoportok bevonásával képzeltem el. Meghirdetünk egy felhívást, ami arról szól, hogy a hallgatótársunk egy rendezvényre vonatkozó ötlettel és az annak lebonyolításához szükséges elképzeléssel pályázik. A bizottság a beküldött pályázatokat átnézi és ezek alapján kiválasztja, ami ötletes és megvalósítható, és ennek a részvételében segítségünkre lenne a hallgató, aki az ötletet adta.

– Mennyire vagy vezető típus?

– Birkatürelmű embernek tartom magam, aki hagyja az embereket kibontakozni. Ha valaki lelkes, és munka közben hibázik, annak megbocsátani és segíteni kell, ha valaki valamiért nem dolgozik, őt motiválni kell. Amit viszont nem tűrök el: ha visszaélnék a bizalmammal, vagy hülyének néznek.

– „Semmi sem különösen nehéz, ha kis munkákra osztod.” – írtad pályázatodban Henry Ford idézetét. Ezt a csapatmunkára értetted?

– Igen, mert ezeket az elképzeléseket csak egy jól működő csapat tudja megvalósítani, ami meg is van.

– Milyen programokkal várjátok még a tavaszi félévben a hallgatókat?

– Rengeteg elképzelésünk van, amiből próbálunk minél többet beleprezselni ebbe a szorgalmi időszakba. Kis ízelítő: SZTE Nevezéses Horgászverseny, SZTE-reo Graffiti Verseny, EHÖK Retro Filmklub, első EHÖK Szkan-derverseny, hatalmas bulik...

– Egy évre kaptál megbízatást?

– Igen, egy évre szól a megbízatásom, amit legjobb tudásommal fogok végigcsinálni.

Rácz Bea

Egyetemi Tavasz megnyitó és a Kulturális Iroda által kiírt pályázatok díjazása

Április 14-én 17 órakor nyitották meg az Egyetemi Tavasz rendezvénysorozatot. A Rektori Hivatalban Dr. Görög Márta köszöntőjével nyílt a rendezvény. Beszédében elmondta: nagyon örül az egyre több érdeklődőnek és résztvevőnek és hozzátette, ő is szabadabbá fogja tenni magát egy-egy programra.

Idén is számos versenykiírást hirdettek meg a Kulturális Iroda, melyeknek a megnyitón hirdették ki nyerteseit. A legnépszerűbb pályázat a fotópályázat volt, ahová több, mint 600 fényképet küldtek be. Két kategóriában, természetfotó és egyetemi élet kategóriában várták a képeket.

Természetfotó kategória

- I. Győri Zoltán TTIK PhD I. környezettud.
  - II. Buday Zsolt ÁJTK IV. jogász
  - III. Káhn András TTIK II. mérnök-informatikus
- Különdíj: Vas Viktor Balázs TTIK I. prog-mat.

Egyetemi élet kategória

- I. Mészáros Edit BTK II. szabad bölcsészet
- II. Horváth Zita JGYPK IV. magyar–rajz
- III. Nagy Zsombor ÁJTK II. nemz. tanulmányok

Pályázatra adhatta be az a hallgató a 7 szót meg nem haladott szlogenjét, akinek fiatalos, dinamikus és kreatív ötlete kifejezte a kultúra meghatározó szerepét, a fesztiválok sokszínűségét, val-

mint a fesztivál egyetemi és városi szerepvállalását, mindemellett a mindennapi élet, az életmód és az emberek egymáshoz való viszonyát.

I. Köllöd Borbála TTIK V. biológus

Jutalom: Horváth Ildikó BTK, TTIK II-I. pszichológia–biológia

Az egyetemi verspályázatra „Itt a tavasz lehelete” címmel bárminemű műfaji, verstani, ritmikai megkötés nélkül olyan verseket vártak, amelyek a tavasz (ébredés, újjáéledés, álom, vágyak) tematikáját járják körül. Egy pályázó egy verssel jelentkezhetett.

- I. Hujbert Ágnes JGYPK III. rajz
- II. Turi Tamás BTK I. magyar
- III. Rábel Zsófia BTK IV.–III. magyar-kompar.
- III. Balázs Sándor BTK IV.–V. magyar-néprajz

Juhász Gyula születésének 125. évfordulóját írjuk. Ez alkalomból szavalóversenyt hirdettek, melyen 27 hallgató indult.

- I. Kiss Bernadett JGYPK IV. ének - német
  - II. Budás Anikó JGYPK II. gyógypedagógia
  - III. Pács Dávid ÁOK II. általános orvos
- Különdíj:

Köröndi Péter JGYPK I. óvodapedagógia

Hiányzók a TTIK HÖK-ön

Az eredeti 15 fős TTIK HÖK testületből egy hallgatótársuk itthagya az egyetemet és három kint vannak Erasmus programmal (egy személy Németországban, kettő Olaszországban). Ők onnan nem is fogják és nem is tudják a hallgatók ügyeit intézni. Mivel az előző testület alapszabályzatában az szerepel, hogy nincsen behívás, ezért pótolni őket nem tudják. 11-en vannak jelenleg. Igyekeznek 11 fővel is, de kicsit több munkával hasonlóan jól ellátni feladatukat.

2005 végéig úgy volt, hogy a kiesett HÖK-ös helyére be kellett hívni a következőt a szavazási rangsorból. Ezt az alapszabályt az előző testület valamilyen oknál fogva módosította, ebből adódóan ők a végén 9 fővel vitték a testületet. Már nincs pótlás, ha valaki kiesik. A mostani HÖK nem gondolkozott a szabályzat módosításán, mert erre a 3 hónapra, ameddig a mandátumuk tart, haszталannak tartják új ember behívását: „*Ha behívánk egy új embert, akinek fel kell vennie a ritmust, az lehet, több problémát okozna, mint amennyi előnnyel szolgálna.*” – mondta megkeresésemre Dénes Zsolt, a TTIK HÖK elnöke. Persze ha júniusban alakultak volna és most szeptembert írnánk, akkor azt mondanák, legyen behívás, de erre a kevés időre már nem látják értelmét. A behívást nem azért nem tartják jó ötletnek, mert tudják, kik következnek a sorban. „*Ellentétben az előző testülettel, nincs velük problémánk. Jó kapcsolatot építettünk ki velük a nyáron a gólyatáborban, így tiúske bennük nem maradhatott. Bár egyes embereken igen...*”

Hogy miért jelöltette az ilyen magát? Azért, mert akkor még nem tudták, hogy lesz egy olyan lehetőségük, amit kihasználva kint tanulhatnak néhány hónapig. A mostani testület mandátuma június közepén jár le, addig már nincs annyi tennivaló a HÖK-ön, mint a félév elején, most egy lazább, nyugodtabb időszak következik. „*A maradék 3 hónapot el lehet vinni 11 emberrel is, ezért nem látuk akadályát annak, hogy kimenjenek.*” – értékelte az elkövetkezendő időszakot Zsolti. Túl vannak a szociális és tanulmányi ösztöndíj bírálásának és számolásának pörgős napjain, a felvételi időszakon, a bulik szervezésén. Egy sportnap és egy gólyatábor van kilátásban, amiből a sportnapot olyanok szervezik, akik már szervezték, a gólyatábort pedig nem csak HÖK-ösök.

A lányok megkérdezték, kimehetnek-e és a testület rábólintott, amiért vállalják is a felelősséget, hiszen minden ugyanúgy működik a kintiek nélkül, mint velük. A Kari Tanácsban hallgatói oldalról 10 képviselő vehet részt, így ott kíván a csapat, és a HÖK-ös testületi szavazásokon is megvan a szabályzatban előírt 2/3-os többség. A lányok bizottsági munkákat végeztek, a helyükre olyan embereket delegáltak, akik előzőleg nem voltak a bizottság tagjai.

A megmaradt HÖK csapat úgy véli, ezt az emberhiányt a hallgatók nem érezhetik. Egy nagyon jó baráti társaság van a HÖK-ben, ami a munkájukon is látszik, bár vannak hallgatók, akik nem értenek velük egyet, de azt mondják, a hallgatóság nagyobb része nem lát problémát bennük. „*Persze az élet rendje, hogy vannak hibák, lesznek is, de ezeket javítani kell. Ez egy jó testület!*” – mondta Zsolti. Gyorsan válaszolnak, gyorsan végzik a munkájukat, jó bulikat

szerveznek, amik igaz, nem olyan rendszerességgel vannak megrendezve, mint régebben, de ez nem az ő hibájuk (Koriest, Anna Fűrös est). Az új szociális ösztöndíj rendszerében a pályázatokat időre elbírálták (itt van a legtöbb pályázat) és a tanulmányi ösztöndíjrendszert is megreformálták, hogy igazságosabb legyen.

Az Erasmussal kint tanulók természetesen nem kapnak semmiféle HÖK-ös juttatást. „*A mi fizetésünk a kar mértékéhez mérten és a többi kar HÖK képviselőiéhez képest középszintűek vagy alacsony szintűek. A kint tartózkodók nem kapnak pénzt.*” Amennyi munkát az elnök, a két alelnök és az egész testület elvisz, nincsenek túlfizetve.

Tanulmányi ösztöndíj

Van, akinek tetszik, van, akinek nem, de a számítás megreformálói akkor is tartják magukat ahhoz, hogy ez egy igenis jobb rendszer, mert jobban díjazza azokat a hallgatókat, akiknek jobb jegyeik vannak, így igazságosabb. Nem lett figyelmen kívül hagyva az sem, hogy hány kreditből van az átlag. A kreditindex és a súlyozott átlag közé lett belőve a számítás. A súlyozottnál az volt a gond, hogy mindegy volt, hány kredit lett teljesítve, a kreditindexnél pedig az, hogy például a felvett 45 kredit rosszszul lett megcsinálva és akkor is megvolt a jó átlag. A szabályzatban kért kreditindexet vették alapul, csak egy kicsit módosítottak rajta. „*Hogy konkrét példát említek: megcsinálsz 43 kreditet 3-as, 4-es közötti átlaggal, vagy megcsinálsz 32 kreditet 4-es, 5-ös közötti átlaggal, akkor az új rendszerben jobban díjazva van az utóbbi, mint az előző rendszerben. Tehát jól látszik, hogy a*

jegyek minősége és a felvett kreditek is számítanak, nem csak az egyik vagy másik.” – értékelte az új rendszert Faragó Imre, a TTIK HÖK gazdasági alelnöke. A maximális összeg most 33, a minimális 6 ezer forint. Vannak olyan hallgatók, akik azzal nem értenek egyet, hogy nem a kreditindex alapján számoltak és sérelmezik, hogy nem lett kihirdetve időben. „*Kikértük az egyetem vezetésének véleményét és azt mondták, hogy a meghirdetés is jó volt. A Dékán Úr is egyetért a rendszerrel.*” – hangzott el a válasz a sérelemre reagálva. Kihirdették az ETR-ben, kiküldték mindenki e-mail címére és a honlapra is felkerült. Volt egy nyílt fórum, ahová a négyezer államis hallgatóságból húszan mentek el, így hiába volt lehetőségük a vitára, arra, hogy elmondják a véleményüket, ezzel a lehetőséggel nagyon sokan nem éltek. „*Ha olyan sok embernek nem tetszene, akkor nem húszan jöttek volna el. És a húsz között olyan is volt, aki azért jött, mert tetszik neki az új számítás és kiáll amellett, hogy nem rossz.*”

Választás

Tanulmányaikat tekintve még maradnak jópáran a testületben. Legalábbis szeretnének. Ha ki lesz írva a választás, akkor a mostani csapatból sokan újra meg fognak meréttenni. A csapat felépítését tekintve biztos lesz változás, mert van olyan ember, aki nem akarja folytatni, van olyan, akivel nincsenek megelégedve, és normális folyamat, hogy jönnek az újak, a BSc-sek, akiknek 3 év alatt kell majd azt megcsinálni, amire a mostaniaknak 5 évük volt. A választás idejével kapcsolatban pontos információ még nincs.

Rácz Bea

Olvasói Levél

Tisztelt Rácz Bea, főszerkesztő!

Mély sajnálattal tölt el, hogy a Karon, ahová járok, a HÖK-ös csapat tagjai közül néhányan nem veszik ki részüket a munkából, ugyanis a 14 fős testületből többen Erasmus program keretében külföldön tartózkodnak. Nem valószínű, hogy onnan tudják / akarják a hallgatók ügyeit intézni. Miért jelölteti az ilyen magát HÖK-ösnek? Miért nem hagyta, hogy olyan személy legyen a csapat tagja, aki 100%-osan részt vesz az Iroda életében és elvégzi a rá bízott feladatokat? Miért utazik ki egy HÖK-ös Erasmussal? Vagy-vagy, nem? Azért kapnak fizetést, hogy azt kint eljélik? Vagy nem tudom mit csinálnak vele, de hogy nem járna nekik, az is biztos. Kérlek Téged nézz utána, hogy mi van velük, miért vannak még ott, miért nem váltják le őket!

Köszönettel: V.H. (TTIK)
Név és cím a szerkesztőségben

FTUF Egyetemisták Nemzetközi Fesztiválja

Az Egyetemisták Nemzetközi Fesztiválja idén tizedik alkalommal nyújtott tartalmas szórakozási lehetőséget a franciául tudó szegediek számára március 19-22-ig.

A rendezvényt ebben az évben először egy multikulturális egyesület szervezte, melynek vezetője Vanessa Crine, a Bölcsészettudományi Kar belga nyelvi lektora. Az egyesület tagjai többek között végzett és jelenlegi egyetemisták, nem csak magyarok, akik aktívan részt vettek a négynapos programsorozat lebonyolításában.

A fesztivál színelőadások változatos egymásutánjából épült fel, melyet a színjátszással kapcsolatos oktató, ismertető jellegű foglalkozások színesítettek. A FTUF igazán fontos jellemzője, hogy Európa számos országából vonzza Szegedre az egyetemistákat. Az amatőr darabokat a magyarokon kívül francia, moldáv, román, lengyel és belga diákok adták elő, ráadásul francia nyelven, ami a legfőbb összekötő kapocs volt a résztvevők között.

A külföldi és magyar színészpalánták külön csoportokat alkottak, melyeket egy-egy csoportvezető irányított és segített a hét során. A szereplők napjai általában próbákkal és magukkal az előadásokkal teltek, a hét azonban nem csak ebből állt...

Kliszek Zsuzsi, aki a párizsi csapatot koordinálta, elmondta, igazán jó kapcsolat alakult ki közte és a „rábízott” diákok között, hiszen együtt oldották meg a felmerülő problémákat, együtt étkeztek és együtt jártak esténként szórakozni is.

A párizsi csapat azért számított különlegesnek, mert a temesváriak mellett ők is improvizációs játékokat adtak elő, melyeket a sajátos technikák alkalmazása miatt különösen érdekes volt megismerni. Aki pedig akár a né-

zők közül maga is érdeklődött az improvizáció iránt, az részt vehetett a szintén a párizsiak által tartott foglalkozáson, melyen bárki elsajátíthatta a rögtönzés néhány fortélyát.

A moldáv csapat egyik tagjától megtudtam, hogy rájuk talán még a többiekénél is nagyobb feladat várt darabjuk megtanulásánál, hiszen ők az előadás szövegén kívül szinte egyetlen szót sem tudtak franciául. Ez okozott néhány nehézséget, de ezek hamar megoldódtak a több nyelven beszélő tolmácsok segítségével.

A moldávok szerint egyébként ez a rendezvény a kulturális programokon kívül a találkozásokról, kapcsolatokról kialakításáról szólt, ami számukra nem volt nehéz dolog, mert a

magyar csapattal már korábban is találkoztak egy ukrainai fesztiválon.

A főszervezők véleménye szerint a Nemzetközi Egyetemi Fesztivál célja és lényege, hogy kultúrát közvetítsen, és nem mindennapi kikapcsolódást nyújtson Szeged város azon lakói és egyetemi polgárai számára, akik beszélnek franciául.

A hab a tortán az volt, hogy a diákok és vezetőik nem csupán a színjátszásban merültek el még alaposabban, hanem megismerkedhettek egymás szokásaival, mentalitásával, és életre szóló élményekre tehetek szert, miközben új barátokat is szerezhetnek.

Vass Viki

Nagyterem-avatás bolondok éjszakáján

Jó pár héten keresztül, ha a megfáradt károlyis nyugalomra vágyva hazatévedt második otthonába, nem kis bosszúságára folyton hasonló táblákba botlott: „Ne lépj rá!”, „Frissen fűgázva”, „Felújítás miatt zárva”. A zajról, melyet a táblák titkon jelentettek, nem is beszélve. De az igazi károlyis nem a belátásról ismerzik meg, sokkal inkább harci kedvéről, kivagyiságáról. Ennek köszönhetően a figyelmes szemlélő esendes háborúnak lehetett

fül- és szemtanúja a felújítás alatt álló területeken. Ennek jelei a teljesség igénye nélkül: jéti lányomok a friss betonban a károlyis részéről, és láthatatlan, de stabilan kifeszített damilcsapdák a munkások részéről. Mindezek ellenére azonban a nagy mű elkészült. Büszkéek is lehetünk. Az A és B épületet összekötő folyosó és a nagyterem soha sem látott módon pompázik új külsejének köszönhetően. Ám a farsangi buli a nagy munkálatok közepette elmaradt. A hiányt pótolni kellett.

Április elseje köztudottan a bolondok napja, nem is lehetett kérdés, hogy a szezonnyitó kolibuli (és a frissben elkészült nagyterem avatása) stílusosan ezen a napon fog megrendezésre kerülni. (Hol is lenne nagyobb az egy négyzetméterre eső bolondok száma, ha nem itt?) Így is lett. A szervezők, akik most

öltözve. Az újdonság a következő program, a tombolasorsolás volt. Azt hiszem, a szervezők maguk sem gondolták, hogy ötletüket ekkora lelkesedés fogadja. A sorsolás idején a nagyterem telve volt apró, sárga cédulákat szorongató kollégistákkal. Az ajándékok jelentős része pedig egyenesen telitalálat a buborékfújótól egészen a vízipisztolyig. A jól sikerült sorsolás után mind a helyi lokálban, mind a nagyteremben

kivételesen a színtképviselők lelkes csapatából kerültek ki, igazán kitettek magukért. A jelmezes verseny a szokásos módon zajlott. Eszement kollégisták parádéztak a színpad körül József Retro Majmoknak, halott menyasszonynak, apácának, bórszerkös szakadt prostiknak stb.

elkezdődhetett végre a tivornya, melyről azt hiszem, a legjobb, ha a szolgáltatban lévő biztonságjákat kérdezi a kíváncsiskodó. A szokásosan meredeken felfelé ívelő alkoholfogyasztásnak köszönhetően nem hiszem, hogy bárki más képes lenne érdelembe nyilatkozni. Annyi bizonyos azonban, hogy reggel mindenki elégedetten térhetett nyugovóra. Az igazán fáradt kollégistát álmában csak egyetlen dolog zavarhatja meg, az éles hang a folyosó felől: BOGÁRIRTAS!!!

Röné

Képek: Partypont

Az ifjú mester titkai

Az „ország legfiatalabb makettépítő mestere” nem más, mint egy szegedi egyetemista. Az orosz szakos Vrbovszki Áron megkapott címe mellett most arra a legbüszkébb, hogy meghívták egy olyan, a világon csupán 120 főt számláló internetes fórumra, ahol neves történészekkel, makettezőkkel társaloghat.

– *Kisgyermekként miért pont a makettezést választottad?*

– Apukám vett nekem néhány darabot, majd körülbelül tizenkét éves koromban új lakásba költöztünk, ahol a házunk mellett volt egy makettbolt. Mivel minden nap elmentem mellette, felkeltette az érdeklődésemet, beementem, és tetszett, amit láttam, így elkezdtem vásárolni.

– *Mikor kezdtl el komolyabban foglalkozni ezzel a hobbival?*

– Középszintűtől kezdve, de az igazi fordulópont az első Szegeden megrendezett makettkiállítás volt 2001-ben. Ott megismerkedtem néhány emberrel, akik azt javasolták, menjek velük országos versenyekre, így 2002-től már azokon is részt vettem.

– *Mit jelent pontosan az „ország legfiatalabb makettépítő mestere” cím?*

– Mesterlevelet több kategóriában kaphat az ember. Vannak, akik repülőgépeket, hajókat építenek, és olyanok is, akik figurákat festenek.

Én harckocsikat készítek, ebben a kategóriában kaptam a mesteri fokozatot.

– *Milyen eredményekre vagy még büszke?*

– Mosonmagyaróváron harmadik, ötödik, majd első helyezést értem el, ami nagyon sokat jelent nekem, hiszen az ottani verseny Európa négy legrangosabbja közé tartozik. Tavaly több mint ezeröttszáz nevezés volt és tizenöt országból indultak.

– *Hogyan lehet összeegyeztetni ezzel az időigényes tevékenységgel?*

– Valóban sok időt kíván a makettezés, de nem muszáj egyszerre elkészíteni az egész munkát. Csinálom egyik nap, ameddig tudom és folytatom bármikor, amikor ismét jut rá időm.

– *Hogyan kezdesz hozzá egy darabhoz, mi a munka menete?*

– Először is meglátok valahol egy érdekes archív képet, amit jól meg kell nézennem ahhoz, hogy pontos legyen a makett, amit építék. Ezután nekilátok beszerezni minden hozzá való dolgot. Ezek közé tartozik a megvásárolható alapkészlet, valamint néhány olyan alkatrész, amit nem lehet műanyagból elkészíteni, például a vékony rézlemezek. Az összerakás után jöhet a festés, ahol nagyon fontos érzékeltetni

a fény-árnyék hatást, a fém- és fahatást vagy éppen a kopottságot. Ezeket különböző festési technikákkal lehet elérni.

– *Van-e kedvenc az elkészült munkák közül, vagy olyan darab, melyen úgy érzed, mindent igazán megvalósítottál, amit akartál?*

– Sok makettemet szeretem, de egyikkel sem vagyok teljes egészében elégedett, bár a legutóbbi már majdnem ilyen.

Ez az egész egyébként folyamatosan fejleszhető.

A világ minden táján folyamatosan kitalálnak az emberek új technikákat a festést tekintve. Más a spanyol, a belga és a svéd stílus. Mindenki követi valamelyiket, amelyik neki tetszik, ennek ellenére minden maketről meg lehet mondani, hogy ki csinálta, mert az összes egyéni valamennyire. Nem tudom megmondani, hogy miért, de az is felismerhető, hogy melyik az én művem.

– *Jelenleg min dolgozol?*

– Egy második világháborús járművön, melynek érdekessége, hogy annak idején egy harc-téri átalakítás történt rajta.

– *Készülsz-e versenyekre mostanában?*

– Mosonmagyaróvárra készülök, előtte pedig Szolnokra, ahol még nem tudom, hogy indulok-e, mert lehet, hogy felkérnek zsűrizni. Jó lenne kijutni külföldre, de ez nagyon sok pénzbe kerülne. Anglia a vágyam, de ami idén szóba jöhet, az Ausztria.

– *Diploma után foglalkoznál makettezéssel?*

– Szóba jöhet, mint kiegészítő állás, de ha csak ezt csinálnám, abból nem lehetne megélni, esetleg külföldön.

– *Diploma után foglalkoznál makettezéssel?*

– Szóba jöhet, mint kiegészítő állás, de ha csak ezt csinálnám, abból nem lehetne megélni, esetleg külföldön.

Vass Viktória

Fotó: Garamölgvi Gergely

Barangolás történelmünkben

Csíkszereda és a Mikó vár

Az Olt folyó teraszain és a Nagysomlyó hegy nyugati lábánál fekvő Csíkszereda Erdély egyik legnevezetesebb székely városa, valamint a mai Hargita megye székhelye. A város egy szűk, hegyoldallal és mocsárral határolt területre épült az Udvarhelyre, valamint a Zsögöd-Csíktapolcára vezető közlekedési útvonalak kereszteződésénél. Mezővárosi létét az 1558. augusztus 5-én keletkezett, Izabella királyné által kibocsátott első hiteles okirat igazolja. Nevének előtagja arra utal, hogy egykor az 1878-ban újonnan alakult Csík vármegyéhez tartozott, utótagja pedig a városban szerdánként megrendezett hetivásárokat jelzi. Csíkszereda az egyik leghidegebb város Erdélyben, hűvös éghajlata miatt a télisportok számára rendkívül ideális, ezáltal egy nagyon erős hokicsapattal is büszkélkedhet. Közigazgatásilag Csíkszeredához tartozik a jótékony hatásáról közismert klimatikus üdülőhely, Hargitafürdő, mely a megyében a legmagasabban fekvő település. Csíkszereda magyarországi testvérvárosai Gödöllő, Kaposvár, Cegléd, Gyula, Heves és Makó.

Építtetője és tulajdonosa, Gróf Hídvégi Mikó Ferenc krónikaíró és diplomata, valamint Bethlen Gábor legfőbb tanácsosa nevével viseli a csíkszeredai Mikó vár, mely 1623. április 26-tól az 1630-as évek elejéig épült, és Csíkszereda legrégebbi épülete. 1661-ben a tatár és török csapatok támadá-

sakor a vár jelentősen megrongálódott, jelenlegi formája az 1714-1716 között történt újjáépítés eredményeképpen jött létre, melyet a bejárati kapu felett elhelyezett kőtáblán található felirat is igazol. A vártörténet legfontosabb dokumentuma az 1735-ben készült alaprajz. A déli oldalon az újjáépített vár köré tervezett, négy új olaszbástya külső védővonal maradványa látható. Ablakai gótikus formájúak, mennyezetének díszje pedig a késő barokk stukkó (mennyezetre ragasztott gipszvakolat). A szabadságharcig az első székely gyalogezred táborakárának székhelye volt, utána pedig egészen a 20. század közepéig katonai hatóságok birtokolták. Az 1970-es restaurálás óta az épületben működik a Csíki Székely Múzeum.

Kovács Katalin

Fotó: internet

Utazás Norbival

Megérkezés után Új-Zélandon

Első napok

Először is szállás után kellett néznünk. Mivel még nem tudtuk, mit fogunk dolgozni és hol, ezért először ideiglenes szállás után kezdtünk keresgélni. Így is tettünk, majd idővel sikerült találni egy nagyon szuper kiadó lakást a belváros közepén. 45 nm, a tizenkettediken teljes rálátással a városra, északra néző erkéllyel. Mindezt heti 280 új-zélandi dollárért (plusz rezsi). Ez bizony nagyon sok pénz, hamar munka után kellett néznünk.

Az országba belépni és legálisan maradni 3 hónapig lehetséges, amit meghosszabbítható még 3 hónappal. A munkavállaláshoz adószámot kellett igényelnünk, ami még semmit sem jelent, hisz ettől még nem dolgozhatsz legálisan. A legális work-visához (amivel már évekig maradhatsz) először kell, hogy legyen egy munkahelyed, ahol az adott munkát meghirdették, majd miután azt megkaptad, a munkaadó ad egy igazolást (job offer) arról, hogy a meghirdetett állásra egyedül te lettél az alkalmas egyén. Majd többek között ezzel a job-offerral fordulhatsz a NZ-i immigrationhoz work-visáért. Az első rossz érzés akkor fogott el, amikor minden egyes munkahely hirdetése alatt fel volt tüntetve, hogy csak legális munkavállalási papírokkal rendelkező embereket keresnek. Mindegyik jelentkezési lapon ott állt a nagy kérdés: legálisan vállalhatsz munkát? És ha igen, mi a munkavízumod száma? Én persze becsülettel odaírtam, hogy nincsen, hisz épp azért keresem a munkát, hogy majd

valakitől kapjak munkavízum kérelmet, no és minden helyen ehhez a részhez érve sajnálatos közölték, hogy amíg nincs munkavízumom, addig nem tudnak alkalmazni. Rá kellett ébrednünk, munkát találni nagyon könnyű, csak éppen az áhított munkát nem kapjuk meg, mert nincs vízumunk, azt pedig nem kapunk munka nélkül... ördögi kör.

Több meghallgatáson voltam a város legnívósabb éttermeiben, mindenhol azonnal megkaptam a munkát, de munkavízum híján seholy írhattam alá a szerződést. Mígnem egy nap a helyi Hiltonból megkerestek és behívtak egy interjúra. A waterfront (a város kikötője) felé sétáltunk, a tengerparti sétány felé, ahol a szép kis éttermek, kávézók sorakoznak és ahol a nagy luxushajók kikötnek. Mindennél feltűnőbbben egyszer csak megláttuk a Hiltont. A nagy hajókkal párhuzamosan a vízre építve, egy nagyon szokatlan építmény (először azt gondoltam, rosszul látok, de nem) – tényleg egy luxushajóra emlékeztetett. Valami nagyon modern, nagyon szokatlan és gyönyörű. Az interjúm tudtam, hogy fontos elmondanom, így még rögtön a beszélgetésünk után bevallottam a menedzsernek, hogy még nincs munkavízumom, hogy aztán ne legyen félreértés.

Mire ő lazán azt válaszolta, hogy nyugi, majd ők elintézik, ne aggódjak emiatt.

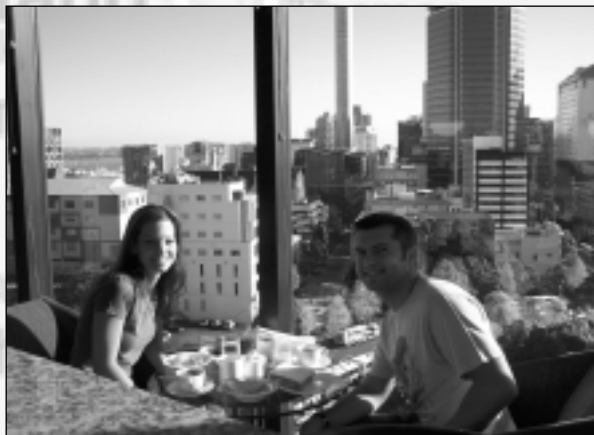
Csak legyek ott szombaton 5.30-ra. Ennyi. A Hilton elintézte... Ahogy megígérték, el is intézték, és akkor derült ki valami, amire nem számítottam... *A vízumodba belekerül a vízumodért folyamodó cég neve, sőt még a beosztásod is!* Tehát hiába a vízum, nem mehetsz vele munkát keresni, egy helyben kell maradni.

Új-zélandi tények

Ha gazdagodási vágyaid vannak, akkor ne menj Új-Zélandra. Az itteni adók és járulékok körvonalazódása végül is az első fizetési papíromon jelent meg. Egy adott időn belül megkeresett helyi 2000 pénzből 1500-at kaptam csak kézhez. Most persze lehet hasonlítani ehhez-ahhoz, nem céloz, csak egy helyi tény. Idegenként ott lenni, egy lakást bérelni stb... A szegedi lakásom HAVI lakbére ott 5 NAPI bérleti díjra elég pontosan.

Persze ha egy átlagos új-zélandi polgári lakos vagy, akkor nagyon kényelmesen, stresszmentesen megélsz, ellentétben Magyarországgal, ahol aztán mindegy, mit dolgozol, úgyszólván éhen döglész előbb vagy utóbb. Most

No, aztán itt az időjárás. Ez is egyéni vélemény, nem vitatom a tény jelentőségét, miszerint soha sincs mínusz, nem kell fűtésre költeni. Ottlétünk első KÉT hónapjában – úgy számolom – kb. 3 olyan nap volt, amikor NEM esett az eső. Tervezni lehetetlen. Egyik pillanatban meleg van, süt a nap, rá 5 percre esik és megfagysz. A szél mindig fúj. Nagyon.

A központi vasútállomás a föld alá van építve, hogy ne foglaljon el akkora helyet, mint pl. a Nyugati, és elég futurisztikusan néz ki.

Magyarok, mint mindenhol a világon, itt is vannak páran, állítólag több százan. Az egyik helyi szupermarketben találtunk egy finom bonbont, aminek a csomagolásán nagy betűkkel virított: „Konyakmeggy”. A Hiltonban pedig a legdrágább desszertborunk egy hatputtonyos Tokaji Aszú volt!

Aztán ami még érdekes (végül is nem nagy dolgok, nem egy másik bolygón vagyunk): a közlekedés baloldali, de minden más is fordítva van. Fordítva forogva ömlik a víz a lefolyóba, a zárba a kulcs jobbra nyit, balra zár, sőt még a helyi kollégámtól kölcsönkaptott bornyitót is balra kellett a dugóba csavarni (na jó ez azért van, mert balkezes, nem azért, mert új-zélandi).

És akkor hogy egy újabb új-zélandi érdekességet említsek: a napsütés. Ez idáig nem volt sok, így nem tudhattam, hogy ott a világon a legveszélyesebb a Nap UV-sugárzása bizonyos okoknál fogva. Pont ott, Új-Zéland felett a legvékonyabb az ózonréteg. Naptej nélkül öngyilkosság a szabadban lenni. Én voltam

már egy pár forró, napsütéses helyen a világon, Száúd-Arábiától a Karib-szigeteken át Tahitiig, de ennyire durván sosem égtém össze. Szó szerint leégett a bőr

a fejemről, másnap a zuhany alól kijöve megláttam magam: mint egy zombi...

(folytatás következik)
Kőrösi Norbert

már inkább előbb, mint utóbb. Egyébként az átlagos dolgok, élelmiszerek például, ha elmész egy nagy szupermarketbe, akkor hasonló árban vannak, mint itthon.

Új-Zélandon már minden épületen belül tilos a dohányzás. Minden étteremben, szórakozóhelyen, plázában, boltokban, szó szerint mindenhol. De nem is cigizik senki.

Először fel se tűnt, csak miután konkrétan figyeltem: senki se cigizik. Nem úgy, mint itthon, ahol nem tudok úgy elmenni valahova, hogy valaki ne égessen ki a ruhámat vagy a kezemet.

A néphagyomány útján A magyar népzene I. Gyimesi csángók

A gyimesi csángók Erdély és Moldova határán, a Tatros folyó völgyében élő, csíki székely és moldvai falvakból kivándorolt népcsoport. A több ezer számból álló, magyar anyanyelvű csángók lakossága elsősorban csíki székelyekből, továbbá moldvai magyarokból és románokból áll. Legismertebb községei: Csügs, Gyimesfelsőlok, Kostelek, Gyimesbükk.

A rendkívül gazdag népi

kultúrával rendelkező gyimesi csángók a székelység egyik legjellegzetesebb csoportja, valamint a székely műveltség megőrzői, és ezzel ki is tűnnek a magyar népcsoportok közül.

Táncészlethez 30 fajta táncból, és még ennél is több, 35 táncalkalomból áll, és 3 csoportra osztható: kárpát-medencei, balkáni és középeurópai jellegű táncok. Ezek funkcionális, zenei és formai jegyeik alapján egyértelműen elkülönülnek egymástól. Ennek főleg az az oka, hogy a

gyimesi csángóság települési átmeneti területen fekszenek, két jelentős és egymástól nagymértékben elütő európai táncdialektus határán; ezáltal két, stílusaiban, táncformáiban, műfajaiban teljesen eltérő tánc típus jött létre. A Kárpát-medence és a Balkán közötti dialektusbeli eltérések tulajdonképpen táncformáinak eltéréseiből adódnak; egyik az újkori Európa, a másik pedig a középkeresztény jellegzetes táncformáinak késői hordozója.

A kárpát-medencei réteg legnevezetesebb táncdallamai: sebes csárdás, verbunk, lassú csárdás, lassú magyaros, lakodalmos és medvés tánc; román eredetű táncok pedig a kerekas, korobjászka és a héjsza. A gyimesi zenekar két hangszerre a hegedűt, mely a dallamot játssza, valamint az ütőgardonon, mely olyan cselló vagy teknő alakú népi hangszer, melynek 4 húrja van, ütővel szólaltatják meg és a primás játékát kísérik ve-

le. Egyedülálló jelenség a magyar népzeneben az ötödik húrként a gyimesi csángóknál előforduló úgynevezett „zengőhúr”, mely felerősíti és felhangokkal dúsítja a hegedű hangját.

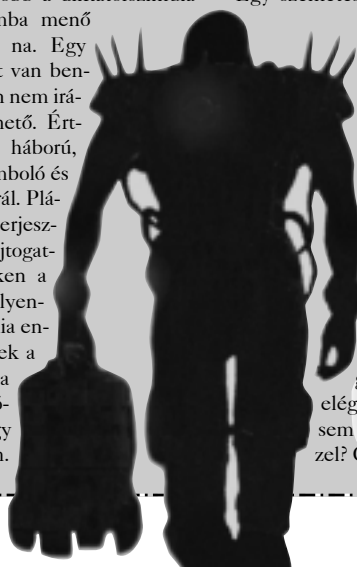
A gyimesi stílusú hegedülés a magyar népzene legrégebbi előadásmódja, a primás marokra fogja és a vállára támasztja a hegedűt, játéka közben különleges ujjrendet használ, negyedik ujjával pedig szinte alig játszik. Az ütőgardonon segítségével pedig egészen különleges és bonyolult ritmusokat és hanghatásokat érhet el a muzsikus, kíséret ritmusai többségében az ütés és a csípés váltakozik.

Kovács Katalin
Fotó: internet

Fogom a gázt, azt'...

Ahogy közelebb zoomolok, szinte látom a feszült embereket céltalanul máskálni. Egy körforgalom, egy zebra, egy babakocsi nő és egy autós... Az ember azt várná, hogy...

Régi kedvenc játékom az Imperium Galactica II. Mindenkinél vannak hülyeségei. Van, aki előveszi a régi fényképeket, van, aki kimásolja az sms-eit egy füzetbe és később végigböngészi, van, aki ragaszkodik tárgyakhoz vagy elvekhez. Tudom, nekem több defektem is van, nos, ez az egyik főbenjáró hülyeségem. Mint ahogy nem tudom megérteni az embert, aki otthon felszerel egy hangosbemondót és MÁV menetrendeket olvas fel magának, nem tudom megérteni magam sem, amikor két-évente előveszem és játszok vele két napig. Talán mert valahogy összetettebb azoknál, amiket manapság lehet kapni a gépre szórakozás céljából, vagy mert az embernek az az érzése, hogy irányíthat... De több a diktátorszimulátorok megszokott számba menő önfeledt öldöklésénél na. Egy bosszantó dolog viszont van benne. A morál. Egyszerűen nem irányítható, nem kiismerhető. Értetlen. Egy veszett háború, pár elvesztett nehézsúlyú és a városokban esik a morál. Pláne, ha hamis híreket terjesztenek el és kiderül. Gyűjtogatnak, lázadznak, csökken a gyártókapacitás, pedig ilyenkor kellene mellém állnia ennek az istenverte népnek a monitoron. Most mi a bajuk azzal a kis adó-emeléssel? Na meg, hogy nincs elég kórház... ehh.

Most másra kell a pénz, kis idióta animált hülyegyerekek! Ilyen esetekben, már rájöttem, hatásos a rendőrség számának emelése, vagy ami még jobb, az adó csökkentése – persze ez utóbbi nekem már nem jó. De minek idegesítem magam? Hagyom az egészet, elvégre csak egy gyerekes játék. Megyek, intézem a dolgomat, a játékot meg kitörölöm, vannak nekem fontosabb dolgaim is.

A jól megszokottnak nem nevezhető városban, ahol immáron tizenpár éve élek, ebben a jól megszokottnak aligha nevezhető országban, ahol lassan 23 éve levegőzők, minden a mostanában már-már megszokottan szokatlan. Sok minden az elmúlt években vagy évben – ki tudja, mikor – változott. Nem olyan jól látható a változás, mint egy elmaradt tél vagy egy megtartott választás, de van. Nem a kenyér vagy a gáz ára az, ami felhívja az ember figyelmét erre. Egy szemetesebb utca. Egy évek óta lyukas csatornafedő. Egy elmaradt köszönés és helyette három új anyázás. A feszültség, ami a körúton pirosban áthajtó kamionkonvoj hatására kitör a várakozó sorból. Amit az ember az arcába kap, ha kimegy az utcára. Nekem is van miért idegeskednem. A még füstölgő csikk az ajtómon előtti járdán koppan száz másik mellett, miután kilépek. Ott valaki gereblyézik néha, ember! A boltos ma is elfelejt köszönni, én sem erőltetem magam, a három próbálkozásomat elégnék ítélem, úgyhogy minek, ha ő sem tud... A portás meg mit képzelt? Csak mert valami kis „hatalmács-

kája” van, mindent megengedhet magának? A szemembe röhög? Az okmányirodában hallgatnom kell a kéjes röhécselést munkaidőben, miközben ötvenen állunk sorban? A TO-n... ugyan... Délután rejtett hasbeszélő képességemre gyanakodok, amikor a pultnál a 700 Ft-os számla egyenlítésére adott ezresemet a kezében tartva a pultos visszakérdez: „Hogy mondta? Nyolcszázból?” Igen – bólintok. Hogy is szól a mondás? „Hab a tortán.” Na ilyenből is kijut az átlag depisnek lépten-nyomon. Nem engednek el a zebrán. A szemét! – hangzik fel egy hang mellett, erre nekem is eszembe jut az ide vágó kresz szabály. Ezek az autósok azt hiszik, nekik mindent lehet, csak mert kocsival járnak. Semmi gond. A következő sarkon csiga lassan vándorol a zebrán, kit érdekel, ha dudálnak, most én lázadok. A csikket behajtom egy frissen füvesített részre, az egyetlen dolog, ami zavar, hogy hamar elbomlik. A boltosnak fizetésnél becsúztatok egy tizest az ötvenesek közé – a kis hülye meg nem veszi észre. De végre itt az este. Végre eljött a kikapcsolódás ideje, amikor kipihenhetem a sok idióta embertársam közelsége által okozott stresszt. Még a kocsit is megkapom estére. Lassan, látszólag teljes lelki nyugalommal hajtok, elérek a Bécsi körút-Szentháromság keresztesződésébe. A körforgalomból kifelé hajtván látom, hogy egy teli babakocsi első két kereke már az úttesten van. A továbbiaknál köze sincs a fiatalkori keménykedéshez. Nekem mindent lehet. Legalábbis több mindent, mint pár éve. Mi ez a kis aljasság ahhoz képest, ami máshol folyik... Ha nekik lehet ugye... Szóval kis töprengés után fogom a gázt, oszt' benyomom tövig...

Sip

BKV - megadugó

Székely László

VÉLEMÉNY Felvirrad a szocializmus

Az SZDSZ szerint aki 9-én igennel szavazott – legalábbis vizitdíj ügyben –, az a szocializmusra szavazott, a kádári ingyenesség hamis illúziójára voksolt. A szavazást megelőző „baráti” hírlevelükben ez utóbbit az öngondoskodás, az egyéni felelősségvállalás ellenpólusaként értelmezte az SZDSZ.

Még igazuk is lehetne, ha eltekintünk attól, hogy ma már senki sem kap ingyenesen ellátást, továbbá az emberek öngondoskodása – egy szűk elitréteget leszámítva – illuzórikus elképzelés. Már csak az adók és járulékok magas szintje miatt sem. Magyarán szólva nem nagyon van más választásunk, mint a szolidaritás, a nemzeti kockázatközösség – már amennyiben nem akarunk Európa Mexikójává vagy esetleg Kolumbiájává válni, ahol a társadalom végérvényesen kettészakadt és a szögesdrót a nyomort hivatott távol tartani a felső osztály rezidenciáitól.

Illetve mégis van, lett volna. Mégpedig egy valódi reform. Annyiszor 300 forinttal csökkenteni a munkavállalók által befizetett egészségbiztosítási járulékok összegét, amennyiszor azt kifizette valaki a háziorvosi, illetve szakorvosi ellátásokat megelőzően, amelyeket igénybe vett. Ez reform lett volna. De nem ezt tette a kormány, hanem plusz sarkként lezavart az adófizetők pénzén egy egészségipari piacfelmérést – amit tételesen vizitdíjnak hívtak. Amelynek mondva csinált célja a felesleges orvoshoz járás kiszűrése volt. Már eleve kétes, hogy ki és mikor mondhatja egy vizitre, hogy felesleges. Van egyáltalán felesleges vizit?

S még egy fontos különbségtétel: a magyar emberek zöme ha teljes körű öngondoskodásra nem is képes, egyéni felelősségvállalása megkérdőjelezhetetlen: a világviszonylatban is magas hazai egészségbiztosítási járulékok, amit nemcsak a munkavállaló, de a munkáltató is fizet, mi, ha nem egyéni és közvetlen felelősségvállalás?

A nemzeti kockázatközösség, a nemzeti alapú szolidaritás tehát az SZDSZ értelmezésében nem több pusztá szociális demagógiánál. Ez meglehetősen beszűkült felfogásra utal, egyben sokatmondóan rávilágít az SZDSZ valódi arcára, amely a létminimum környékén élők millióit igazából nem is tekinti embernek – lásd a felesleges orvos-beteg találkozásokra való, nehezen értelmezhető és inkább álságos hivatkozást, amely közvetlenül diszkriminatív a legszegényebekre nézve.

Miközben tudjuk, hogy tényleg semmi sincs ingyen, valaki valahol egyszer ki kell, hogy fizessen mindent, arról se feledkezzünk meg, hogy az állami újraelosztás jelenlegi mértéke mellett ócska hazugság volt a „kádári ingyenesség hamis illúziójával” való ríogatás az SZDSZ részéről.

Ne üljön autóba, úgysem tud vele célba érni. Közölte az index az április 7-i BKV sztrájk reggelén. Ha béremelést vagy több állami támogatást nem is tud a BKV kiharcolni, egy dologra azért felhívta a figyelmet sztrájkjával. Ez pedig az, hogy tömegközlekedés nélkül el lehetetlenül a főváros élete. Elsősorban nem is azért, mert nem jártak a tömegközlekedési járművek, hanem azért, mert az emberek egy bizonyos hányada élt azzal a lehetőséggel, hogy a saját, rokona vagy barátja autójába ült. Ezzel végképp kialakult a megadugó.

Valószínűleg mind az állam, a mindenkori kormány, a főváros vezetése és maga a BKV is felelős azért, hogy a budapestiek egyre kisebb hányada használja a tömegközlekedést. Hogy ez mennyire nem normális, csak gondoljuk végig, hogy egy átlagos kapacitású autóbussz utasai mekkora járműszlopba férnének be, ha busz helyett autóba ülnének. A kérdés tehát nem az, hogy szükség van-e tömegközlekedésre, hanem sokkal inkább az, hogy szükség van-e autókra a városokban.

Hisz a közösségi közlekedés vagy tömegközlekedés, amely egy város területét viszonylag jól lefedi és a lakosság életritmusához időben igazodik, a nagyvárosi személyközlekedés leghatékonyabb formája. Szervezett szolgáltatásaival, takarékos helyigényével a városműködés más eszközeivel nem pótolható eszközrendszer képez. Erről mintha Budapesten és Szegeden is egyre inkább megfelelednének az illetékesek.

Pusztán fiskális okokkal nem magyarázható egy közlekedési vállalat alulfinanszírozása. Mert lehet, hogy a BKV-ba önteni kell a milliárdokat, hogy ne omolják össze, tömegközlekedés nélkül mégiscsak elképzelhetetlen egy nagyváros.

Továbbá az is valószínű, hogy minden egyes, az autóhoz átpártoló utassal nem csak nőnek a közlekedési vállalat fajlagos fenntartási költségei, de feltehetően eggyel több autó nehezíti tovább a közlekedést a városokban és környezetükben.

Miközben az ökológiai fenntarthatóságtól hangos a média és a tudomány világa is, az orunk előtt hagyják kivérezni nagyvárosaink tömegközlekedési vállalatait – amely a fenntartható városi közlekedés nélkülözhetetlen eszköze.

Sz.L.
fotó: internet

1956-os hőseink

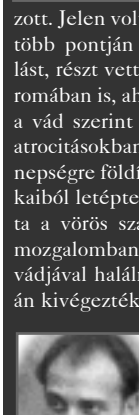
„A rendszert az egész magyar nép söpörte el. ... A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népiünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékesítése felől.”

(Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártíroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Bakos Gyuláné Salabert Erzsébet segédmunkás 1930-ban született Budapesten. 1956. október 23-án egy moziból kijövet találkozott a körúton tüntető diákokkal, akikhez csatlakozott. Jelen volt a Rádió ostrománál. A főváros több pontján segítette a fegyveres ellenállást, részt vett a Köztársaság téri pártház ostromában is, ahol fegyvereket, lőszert osztott, a vád szerint közreműködött az azt követő atrocitásokban is. Az 1957. március 15-i ünnepekre földíszított óbudai Halászkert ablakából letépte, és a földre dobva összetaposta a vörös szalagokat. Szervezkedésben és mozgalomban való részvétel és gyilkosság vádjával halálra ítélték. 1958. november 28-án kivégezték. Élt 28 évet.

Balázs Ferenc vízvezeték-szerelő 1933-ban született Mátészalkán. A börtönből a forradalom napjaiban szabadult. 1956. október 28-át követően fegyveres őrseget látott el egy vörös kereszt raktárnál. November 4-ét követően a Huba utcai iskola egyik tanárával biztonsági okokból elásták a környéken összeszedett fegyvereket, hogy ne kerüljenek gyerekek kezébe. Statáriális eljárással, fegyverrejtegetés vádjával halálra ítélték. 1957. április 10-én kivégezték. Élt 24 évet.

forrás: terrortarso.hu

Az utcát járom egymagamban R E T R O

Papírból készült Bárka

Tudjuk, ki Kosztolányi Dezső, Petőfi Sándor, Radnóti Miklós. De tudjuk-e, kicsoda Kiss László, Szabó Tibor, Eszterházy Péter, Szepes Hédi, Karafiáth Orsolya?

A válasz: kortárs költők és írók. A Bárkában nem csak velük találkozhatsz, hanem másokkal is.

A Közművelődési Konferencia keretein belül jutottam el a Bárka – irodalmi, művészeti, társadalomtudományi folyóirat – előadására. A Bárka szerkesztői csapatából két munkatárs, Kiss László és Szabó Tibor „mesélt” nekünk erről a folyóiratról. A Bárka 1997-ben alakult Békéscsabán, de mára már országos szintűvé emelkedett és kéthavonta találhatjátok meg a könyvesboltokban a kortárs írók műveivel. Emellett kritikákat is olvashattok benne. A szerkesztők úgy gondolták, hogy 2008-ra ideje megújulni. Ezért új külsővel, színes képekkel látják el, ezzel is kifejezve a fiatalos, lendületes, gyors eszméket. 2007-től online változatban is működik, a „papír Bárka” teljes repertoárja itt megtalálható, de helyszíni tudósításokat is láthattok különböző irodalmi találkozókról.

A Bárka 80%-ban megrendelt kézírásokból áll össze, de teret kapnak a fiatal pályakezdő kortárs írók is. Az ő írásaikat szerkesztői bírálat után közlik le.

Szabó Tibor szerint ma inkább többen írnak, mint olvasnak kortárs irodalmat, de azt örömmel látja, hogy az irodalmi órákba egyre jobban belopóznak a mai költők, írók is.

Kiss László szerint a Bárka egy olyan találkozóhely, ahol olyan költők futnak össze, akik eddig csak más-más irodalmi folyóirat-

ban publikáltak, de itt szívesen látják egymást egy helyen.

Az előadáson a megjelent szerkesztők saját írásaikat is felolvasták, bizonyítva ezzel azt, hogy tényleg igényes a „papír Bárka” és érdemes kézbe venni.

Dinzer

Szabó Tibor:

Miért kell egyáltalán verset írni?

Tárcaíró egyébként nem szokott ilyen akadémikus kérdéseken gondolkodni. Ritkán. Nehéz borok társaságában, mélyebb témákra vágyó bölcsész lyánkák szédítésekor legfőképpen. És szigorúan éjfél után.

Most mégis erről, a minék költeniről, és átgondoltan, hideg fejjel, mert olyan történet, hogy az kívánja (követeli majdnem) a választ a címkérdésre. A könyvtárban mindez, a múlt héten, esős téli délelőttön a lehetetlen, hideg nélküli téiben. Mert tárcaíró könyvtárigazgató is (és főleg) egy alföldi kisvárosban. Tehát az öntöző eső, sötétség tizenegy körül, és szöszölős aprómunka a könyvek tengerében, mivel olvasó ilyenkor úgyszólamint, illetve otthon van, langyos szobában, pipázik vagy főzi az ebédet – és nagyon helyesen. Ám egyszer csak.

Ötven körüli férfi rázza a vizet magáról a szélfogóban, könnyű kabátot hajt négyrétbe, majd diszkrétan kopogtat (az olvasóterem üvegajtaján, ilyen se láttam még). Engem keres. Nem mint tárcaíró, de mint intézményvezető. Hogyne, azonnal, le is ülünk, kávéüdítőt nem kér, csak bocsánatot – azt viszont mindenért. Hogy sajnálja a zavarást meg az időm rablását meg mindent, és ő tulajdonképpen tűzoltó, az volt régebben, különben pedig itt született nálunk, ebben a városban, csak az a baj, hogy szerelmes lett egy asszonyba, lelki húrok pendültek benne legbelül, hát, az élménytől költő lett valóban, szárnyal a lelke, mint kismadár, de nem tudja, szabad-e neki visszajönni a szülővárosába.

Szabad, persze, miért ne lenne, és mondom is rögtön, hogy jöjjön csak, ha itt érzi jól magát, a könyvtárban pedig még dolgozgatni is tud – csend van, nyugalom. Ám ennyi nem elég az úrnak, látszik, hogy éled, és folytatja furcsa kettősen, sodró lendülettel, meg bocsánatot kérve minden második mondatban, mert ő tényleg költő, valódi, veszi is elő a papírokat, kéziratok nyilván, de nem azt mutatja, hanem fénymásolt szerződést, ami méltatás is egyben, egy pesti kiadótól kapta. A tűzoltó költőnek kötete lesz hamarost, nem önálló ugyan, az igaz, hanem antológia. Versantológia, és benne az ő költsé is. Na, ezt szeretné itt a könyvtárban bemutatni, a könyvet is, a műveit is. Író-olvasó, ahogy ez lenni szokott.

Ekkor vált halál komorra a kép. Nézem a sablon-méltatást a szerződésen, ismerem a kiadót, a szerkesztőjét személyesen is – ronda ügylet ez, kamukönyveket csinálnak. Becsapják, lenyúlják a lelkes dilettánsokat, akik az irodalom elfogadott médiumaiban nem kapnak lehetőséget, ebből él a kiadó. Tudom én, hogy túl sok kárt nem okoz, miközben használ is valahogy, gyógyít az efféle kiadói tevékenység, és tényleg, mert a sok depresszív, szerelemből dalló amatőr poéta sikerélményrel lesz gazdagabb. A kamukiadó boldogságot terjeszt.

De mégse jó ez így egészen. A tűzoltó költőn láttam, hogy nem jó. A szemében az érdemtelen büszkeséget, a helytelen öntuda-

tot a folytonos bocsánatkérések mögött. És éreztem a saját kínlódásomat is, persze, időtlen tétovaság, vakarózás, hogy akkor most miképpen is legyen. Nem a tárcaíró kínja ez – az intézményvezető. Egy lelkes, önértékes embernek nem mondhatom meg egyenesen, hogy hiába. Hogy hiába fizetett, nem kap érte semmit, hiába dolgozik a nyomda, attól még neki nem lesz igazi kötete, hiába ír verseket, attól még nem lesz költő. Úgyse hinné el. Meg hát, nem is intézményvezető dolga az ilyet megmondani. Nem tudom, kinek a dolga. Tárcaíróé, mondjuk. De még ez se teljesen igaz.

Rosszkedvűen ültem a tűzoltóval szemközt, dél lett, és maradt a sötétség, az öntöző eső odakint, és a szövegeket is megmutatta végül, átfutottam, az, ami.

Szomorú valóban, de így igaz – nem kell verset írni. Nem mindenkinek kell. Nincs értelme ennek, mire jó, ha eggyel több van? És ha már elkészült a gyöngé mű, valaki, valami biztosan sérül. Vagy az esztétikum, vagy a szerző. Jobb ezt megelőzni. Tényleg ennyi, nem kell verset írni, akkor se, ha szerelmes lesz az ember. A lelkesedés szöveg nélkül is ugyanolyan szép. És ha semmilyen módon nem megy nélküle, még mindig jobb lopással udvarolni, mint könyvtárigazgatókat traktálni sablonos csasztuskákkal, hogy aztán sértetten ki az esőbe. Tüdőgyulladáshoz vezet.

Aki a zenésztársadalom ügyes-bajos dolgaival szeretne foglalkozni

beszélgetés Somló Tamással

Somló Tamás a Közművelődési Konferencia egyik vendégeként látogatott el Szegedre. Előadása során leginkább zenei múltjáról mesélt. Egy nagyon sokoldalú, színes egyéniséget ismerhetett meg a közönség. Cirkuszi zenebőhónak tanult, gitáron, hegedűn, szaxofonon és még ki tudja, milyen hangszereken játszik, dalokat ír és nemrég diplomát szerzett az ELTE jogi karán. A szüleink kedvelt zenekaraiban, az Omegában, majd az LGT-ben is játszott. A fiatalok megismerhetik az egyik kereskedelmi csatorna korábbi műsorából, ahol táncudását láthatták. Ezzel bebizonyította, hogy 60 körül nem áll meg az élet. Népszerűsége töretlen, az egyik közösségi portálon 18 ezres rajongóklubot tudhat magáénak.

– Mit tartasz fontosnak a zenében? Mi a jó zene?

– A hiteles, tisztességes, olyan zene, ami azelőtt még nem volt. Ami ténylegesen valakinek a sajátja. Saját szellemi produktuma, tudása, tehetsége. Ami egyedi, szokatlan. Elsősorban a jazz- és rockzenét szeretem.

– Mi a különbség az akkori és a mai zene között?

– Ma már nagyon sok olyan zenész van, akik komolyan művelik az ipart, és a fiatalok közt is nagyon sok a tanult, képzett, komoly hangszertudással bíró, feltörekvő tehetség. Többet tudnak, mint az én időmben az én generációm. Akkor nem is voltak zenesulók. Ma már vannak komoly zeneiskolák, ahol ezzel a műfajjal foglalkoznak, tanítják, óriási tananyag van, videó, lemezek, hangzóanyagok. Az egész rock műfaj egy nagyon új dolog, nincs meg a történetisége, jogi múltja, rendszere, rendezettség. Egy l'art pour l'art alapon keletkezett mozgalom, ami mára annyira kinőtte magát, hogy hobbimozgalommá vált. Bemész egy iskolába, és minden negyedik-ötödik gyerek azt fogja mondani, én egy kicsit tudok gitározni, én meg tudok egy kicsit dobolni, én meg tudok egy kicsit szájharmonikázni vagy szakszízni. Annyira közkinés lett a zene, hogy most már a fiatalok hobbiszintjén belefér, hogy mindenki-

nek van otthon egy gitárja, egy elektromos zongorája, amin pötyög, vagy bekapcsolja az elektromos dobgépet, és arra énekel. Éppen ezért nehéz szétválasztani a profikat az amatőröktől, a jókat a rosszaktól. Mert van egy csomó olyan popstár, akik közt nincs különbség, csak egy jó kreatívval bekerültek a köztudatba.

– Miből merítesz ihletet?

– Ez változó. Van, amikor a magánéletemből, van, amikor a kiskutyámból. Ha sztorikban gondolkodik az ember, akkor a magánélet, az általános életvitel jöhet szóba. Vannak persze olyanok, akik leülnek és munkaszerűen elkezdenek írni. Kitalálnak egy szinapszist, és abban gondolkodva kreálnak. Van egy alapvető motívum, amit elkezdek forszírozni, ma, holnap, és megint újból és újból. A zeneírás nálam hosszú folyamat. Hetek, hónapok, sőt van, amikor évek telnek el: gyúrom, gyúrom, aztán meg csak úgy félresöpöröm. 2-3 dalt én írok a lemezemre. De ez így volt a LGT-ben is. Van körülbelül 10 elképzelés, úgynevezett riff, hangzatos világ. Ezeket próbálgatom, és ami nem tetszik, azt elteszem. Írtó szigorú önbírálattal teszem. Benne van az is, hogy már annyit foglalkoztam vele, hogy utálom. Én nem írtam soha szöveget. Ott van Charlie, akinek a szövegeiben benne van mindig a kalandos élete is, vagy a Rózsai, akinek meg az egész élete benne van a szövegeiben. Így születik a zene. Van, aki meg szimplán bekapcsolja magát – stand by vagy on, és már ír is. Ilyen a Geszti. Úgy szüli a szövegeket, hogy írja, írja, folyik belőle a szöveg.

– Mi kell ma a sikerhez, neked hogy sikerült ezt hosszú időn át fenntartanod?

– Először is meg lett fenytve a közönség, terrorizálva. (nevet) Ezen kívül, mi olyan rég óta csináljuk, hogy minket nem lehet nem szeretni, csak utálni. Annyi mindenben benne voltunk már, annyi mindenhez odaírtuk a nevünket. Nálunk tulajdonképp egy összmunka

volt, a Lokomotívról beszélek, ahol minden ötlet, gondolat számított. Minden hozzáadott szó. Ha leültünk próbálni, akkor a Presser hozott valami zenei ötletet. Ezt kezdtük el gyúrni. Volt, amikor én ültem be a dobhoz. Helyesérés támadásban dolgoztunk. Együtt gondoltunk ki mindent. A szövegeket a Dusan hozta. A lemezeink tényleg egy team munka eredményei.

– A tévés szereplés szükséges volt? Kell ma egy zenésznek, hogy rendszeresen benne legyen a médiában?

– Nincs rá szüksége, nekem sem volt. Én akkor éppen ráértem, mikor a Szombat esti láz című műsor ment. Először nem akartam elvállalni, mert úgy éreztem, ehhez én már egy kicsit idős vagyok, kettő meg, hogy kerülök ide? Az RTL meg kitalálta család módó. Letámadtak ahremlől. Felhívott a Hajjas Laci az első szériából, és elkezdett finoman győzködni. Milyen hülye vagy! Hallom, hogy bevesznek ebbe a buliba és nem akarod elvállalni, ez állati jó, és állati jól fogod magad érezni, óriási a hangulat, nem kell sokat gyakorolni, egy héten kétszer két órát, és ingyen reklám. Jó, tetszeni fog az egész. – Mondom, kösz szépen, de nem. Akkor felhívott a Zséda. Ugyanígy elkezdett ösztökélni. – Hogy addig sem kell az autóddal menned. Na ez volt az, ami megfogott. Ugyanis akkortájt, akárhova, ha jártam fellépni, mindig beleestem egy karambolba. Permanensen. Mindig belekerültem egybe. Olyan más lett a közlekedési rend, trend, az unióval átutazó, át szállító országok lettünk. Életveszély az egész. Megbeszéltem a tévésekkel, hogy elvállalom, ha az alatt az idő alatt három, három és fél hónapig kifizetik az utazási költségeim. Így lett, majd bemutattak a Südi Iringónak, aki két pillanat alatt kezelésbe vett. Minden nap 5 óra volt, hogy 6 órás idomítás. Aztán kezdtem belejönni a dologba, Iringó hajtott. Benne egyébként is van versenyszellem. Én meg nagyon ballabas vagyok, de nem bántam meg. Csak Iringó. Mégis eljutottunk a döntőig. Nagyon

→ folytatás a 16. oldalról

sokan szurkoltak nekünk. Nem gondoltam, hogy ez ennyire népszerű. Kaptam sok kritikát, hogy mit keresek én ott, mit bohóckodom. Nekem ez egy társasjáték volt.

– *Mi vitt a jogi pályára?*

– Kíváncsiság. Az igazság relativitását akartam megfejteni, de nem sikerült. Levelezőn végeztem és baromira tetszett. Nem azért, hogy majd a zenésztársadalmat megfenyítsem, és le-tartóztassam őket. A zenésztársadalom ügyes-bajos dolgaival szeretnék foglalkozni, mert a jogi és a nem jogi formái még nem épültek ki. A szerződéses rendszer. Sokan panaszkodnak, hogy elmentek fellépni, és utána nem kapták meg a pénzüket. Ilyen módon akarom a tanulatkat kamatoztatni. A médiák behívnak interjúkra, szereplésre és ezért valamiféle jutalmazzt kellene adni. A kereskedelmi rádiók, tv-k

még a mai napig úgy vannak vele, hogy örüljön az, aki bemegy, hogy foglalkoznak vele és szerepelhet. Ennek nem így kellene működni. Ez kétoldali dolog. Ha lenne egy zenés szak-szervezet, akkor ez úgy nézne ki, mint Dániában, ahol mindenféle szereplés után – mivel elmegy az illető ideje, a múltja benne van, a tudása, tehetsége is – megérdemel valami jutalmazást. Bemegy az Atv-be Koncz Zsuzsa, beszél két vagy tíz perct, átutalják a felvételi díjat a szakszervezetnek, és ebből x százalék a Koncz Zsuzsáé. Kellene egy szociálalapot létrehozni, egy érdekvédelmi szervezetet. Aki segítségre szorul, annak segíteni feltörni vagy fennmaradni.

Rua

Fotók: KMK

Klasszikusok estéje Luo Shan zongoraest

A Szegedi Egyetem Kulturális Irodájának szervezésében március 17-én adott zongoraestet Luo Shan. Neve talán keveseknek mond valamit, tehetsége azonban megkérdőjelezhetetlen.

Shan 1981-ben Kínában, zenész családban látta meg a napvilágot. A legelső mű, amit megtanult zongorázni, egy magyar népdalfeldolgozás. Ekkor már egyértelmű számára, hogy Magyarországon képezi magát tovább. Egyébként is rokon hangzásúak fülének a magyar hangok. Nem véletlen, hisz éppúgy, ahogy a keleti dallamokat, úgy a magyart is pentatónia, azaz ötfokúság jellemzi. 1999-ben, miután Shan szülővárosában, Tian Jin-ben elvégezi a zenei szakközépiskolát, elhagyja Kínát és áttelepül hozzánk. Először a Szent István Zenei Szakközépiskolában tanul, majd 2001-től a Bartók Béla Zenei Szakközépiskola zeneszerző szakára jár. 2002 és 2004 között a Liszt Fe-

az előadáson, vagy csak a Rectori Hivatal hatalmas aulájához viszonyítva tűnt a közönség kicsinek? Meglehet. Sajnos az a tapasztalat, hogy a komolyzene egyre kevésbé mozgatja meg az embereket. Pedig többet nyújt tartalmaz és esztétikailag is, mint egy könnyű pop. Persze a választás szabadsága mindig ott lebeg, ha nem érdekel senkit, akkor nincs mit tenni. De vissza a műsorhoz. Shan, akinek a neve egyébként bájos, tehetségest jelent, egy Debussy művel indított, címe: Boldog sziget. Ezt követte Bartók Béla Gyermekeknek című alkotásából egy válogatás, majd a Harmadik Rondó. Ez gyakorlásnak is felfogható, hisz ezzel készült a III. Bartók Béla zongoraversenyre is. Helyezést ott azonban nem sikerült elérnie. Ezen kívül hallható volt még tőle a romantika egyik kiemelkedő alakjától, Chopin-től egy szenvedélyes darab, a Gesz-dúr Etűd. Majd Skrjabin Opus. 8 disz moll Etűd-je. Amit Skrjabinról érdemes megemlíteni, hogy az extázis zenét próbálta munkáiban tükrözni. Zárásképpen, szintén egy ma-

gyar szerzőtől csendült fel a szerzemény, még h o z z á Liszt 14. Magyar Rapszódíja. Shan tanulmányai végeztével szeretne Kínába visszatérni és ott oktatni.

Aki ezt most kihagyta, bánthatja, viszont ha legközelebb tudomására jut, hogy a Szegedi Zene-művészeti Kar bármely hallgatója koncertet készül adni, menjen el! Nagyon sok tehetséges fiatal tanul ott, akiket érdemes legalább egyszer megtisztelni, és végigülni a produkcióját. Kevés dologra lehetünk büszkéek, de a hazai zeneoktatás még világviszonylatban is kiemelkedő. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy egyre több külföldi diák tanul hazánkban.

Rua

Zen(e)dülő

Nine million énekesnő...

Ruzsinszki Anita

Anglia az utóbbi két-három évben ontja magából a tehetséges és szemtelenül fiatal énekes lányokat. Az első lemez el is jutnak, de vajon lesz folytatás? Ugyanis az igazi nagy sikerhez nem elég a különleges hang, merthogy ma már mindenki azzal rendelkezik. Rekedt, érdes, fátyolos, selymesen lágy vagy férfias, sőt néha akcentus is társul mindehhez. Az elvont, a retro vagy éppen a lehető legegyszerűbb megjelenés sem mindig lehet kulcs a sikerhez. Futószalagon érkeznek a lányok, és előfordulhat, hogy ugyanezzel a sebességgel távoznak is. Azonban mindegyikükben van kellő spiritusz és egyediség ahhoz, hogy még sokáig hallgassuk őket. *Kate Nash* (20), aki a Fundation szerzeménnyel került be a közutadba, az egyik ilyen találat. Az internet hozta meg számára az áttörést azzal, hogy egy közösségi portálról rengetegen töltötték le számait. *Lily Allen*hez (23) hasonlítják, mindketten merészek, szabad szájúak és nagyon színesek. *Duffy*-t (23) és *Adele*-t (19) is az új *Amy Winehouse*nak tartják. Méltán kapta mindkét lány ezt a titulust. *Duffy* a wales-i megsztárban második helyezést ért el, ezzel lépett a popkarrier kialakításához vezető útra. Jelenleg listavezető dala a *Mercy*. *Adele* megkapta a BBC6 Music, a BBC rádiójának „2008 hangja” díját. Ebbe a csoportba sorlandó *Katie Melua* (24) is, akihez a legtöbb reménységet lehet fűzni.

A grúz származású énekesnő a többiekkel ellenben már három stúdióalbummal dicsekedhet. Európában az ő lemezei fogynak perpillanat a leggyorsabban.

Mindannyian egy új egyveleg műfaj képviselői valahol a soul, a jazz, a pop és az indie pop között. Igényes és kreatív balladák olykor vonatott hangneme teljességgel tükrözik az angol zenei divatot. Nálunk egyelőre stagnál a kereslet és kínálat a lányok stílusa iránt. Reméljük, a jövőben követőkre találunk.

fotó: internet

renc Zeneakadémián tanul, tanára Gulyás István. 2004-től kezdve hallgatója a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának zongora szakán. Több kurzus elvégzése után, mint például 2006-ban Bécsben Peter Efler professzor szemináriuma, most ott tart, hogy önálló estet szerveztek számára.

Műsora korántsem tekinthető egyszerűnek még a botfüllű közönségtagoknak sem. Egyébként meglepően kevesen jelentek meg

TISZA
PART
TELEVÍZIÓ

Osszeállította:
Boros Tamás

kap. Az egyik a Live with me, amelyet (mert hogy az el-lentétek vonz-

Na de Keith!!

Nem tudom, sírjak vagy nevessek a következő történeten. Na jó, sírni nem fogok. A Rolling Stonesről újabb film készül, egész pontosan újabb koncertfilm, amelyben, mily meglepő, több dal is szerepet

zák egymást) Christina Aguilerával játssza (vagy játszotta volna?) a legendás banda. Ám amikor a hölgy (sokak szerint díva, bár ennek a szónak a jelentésével manapság már nem vagyok tisztában, hisz boldog-boldogtalant illetnek már ezzel a címmel) megjelent a stúdiófelvételeken, Keith Richards azt hitte, egy elszabadult és elvakult rajongóval van dolguk, és csak a következőket mondta: „Ez meg kicsoda?” Bár aztán duplán sajnálkozását

fejezte ki. Először, mert elhajtott egy jó csajt, aztán pedig ténylegesen, hogy így szólította meg napjaink tinibálványát. A többiek ugyanis, megjegyzem, miután a díva otthagya szó nélkül a stúdiót, a váratlan és kissé sértő eset után felvilágosították, hogy kire is mondta ezt. Hogy Keith vajon csak részeg volt, vagy amúgy is ilyen hangot enged meg magának, nem tudni, én igazából ehhez kapcsolódóan kérdezném meg egyszer a gitárost, hogy akkor mindig számíthatunk tőle ilyen kirohanásokra, és ilyen lenézésekre? Nem túl jó reklám egy koncertező zenekar esetében, még ha a jegyvásárlások megcsapanásától nem is kell tartani. Csak hát fura.

A Live with me két nappal később gond nélkül rögzítették.

New kids on the Block ... Again

Amerikában rendkívül népszerűek voltak, de őszintén, Magyarországon ki emlékszik rájuk? Bevallom, én alig. A New kids on the Block-ról van szó, akikkel kapcsolatos emlékem maximum a Step

by step, de itt vége is a felsorolásnak. Ja meg annyi, hogy a Baywatch című sorozatban a kis Hobie, Mitch (David Hasselhoff) fia szerette őket kiskamaszként hallgatni. Na meg azt tudom, hogy a '90-es

években oly népszerű fiúbandák sorát, amelyeknek nem feltétlenül barátí, inkább üzleti koherenciái voltak, ők indították el. Most ezek a fiúk állnak össze, immár 35 és 40 év

közötti életkorral, de állítólag még mindig változatlan energiával, és már el is kezdték egy új album munkálatait. Tudjátok, mit tartok a legfurcsábbnak? Azaz hogy miket? Egyrészt hogy még mindig nők és bizony lányok, fiatal lányok tömegei sikongatnak a megújult

New kids on the Blockra. Olyan csajok, akik még tán nem is éltek, vagy még igen-csak sírócsak voltak azokban az időkben. Azokban az időkben, amikre én vissza sem tudok emlékezni. Akinek viszont nálam jobb a memóriája, vagy egy kicsit hamarabb született, mint én, és van otthon neki még New kids kazettájja, amit vagy szakadtra hallgatott, vagy évek óta porosodik valamelyik polc tetején, nosza, szedje le újra és hallgasson bele még azelőtt, hogy kijön a vadonatúj munka, amelynek a munká-

latai állítólag már augusztusban megkezdődtek. Ha pedig a régi rajongók megfontolják a tanácsaim, akkor olyan hatást érhetnek el, mintha az eltelt 20 év meg sem történt volna. Ezek után pedig nézzen bele a tükörbe az, aki már elmúlt 35, és talán a kép is olyan jó (rossz?) lesz.

Egy rövid korszak vége

Hogy a Velvet Revolverből nem lesz „második Guns n' Roses”, az egyre biztosabbnak látszik. Ahhoz hiányzik a legendás énekes alakja, mert Scott Weiland nem lesz az. A zenekar ismerői és a rockzene rajongói előtt talán már régebb óta ismert ez a tény, és egyben váratlan is volt, amikor március 20-án Glasgowban világgá kiürtölték, hogy az a koncert volt az utolsó közös fellépés. Az akkori bejelentés csak részben volt igaz, az európai turnét még Scott-tal húzták-vonták végig, de Amszterdamban valóban elváltak útjaik, ami a közös zené-

lést illeti. Hogy a következő fiú (vagy lány?) megváltja-e Slash-ékkel a világot, azt nem lehet még tudni, mindenesetre Scott már vissza is tért régi-új együttesébe, a Stone Temple Pilots frontemberi posztjára. A zenekar (mármost a Velvet Revolver) a zenélést nem hagyja abba, és állítólag már vadonatúj kizemelték vannak a megüresedett énekesi posztra, akiknek a nevét nem hozták még nyilvánosságra. Annyit tudni, hogy a távozó Weiland is megnevezett egy lehetséges utódot, aki nem más, mint Sebastian Bach, aki a Skid Row nevű csapat tagja volt, amely

banda a legújabb korban, és persze nem a barokkban működött. Hogy a szakítás körülményei mennyire rontják Bach esélyeit, azt nem tudni, hiszen az elválás, ahogy a csapat tagjai mondták, személyes okokból történt meg, ez nem jó ómen.

Legyen akárki is a befutó, valószínűleg nem lesz sok ideje a számok következetes és lassú betanulására, hiszen ismét mega-turnét vezet a csapat, ezúttal a tengerentúltra. Egy rövid korszak lezárult tehát, ami Scott Weiland és a Velvet Revolver közös életét illeti. Kíváncsian várom, hogy egy új énekessel az együttes ki tud-e lépni a „második Guns n' Roses” megnevezés árnyékából.

Péterfy Bori, aki nem időmilliomos

Péterfy Bori a hazai underground világ egyik legsokoldalúbb eleme. Ő és régi zenekara, az Amorf Ördögök már régóta színesítik a magyar kultúrát. Az ének mellett Bori színészkedéssel is foglalkozik, korábban több társulatnál megfordult, 2000 óta tagja a Krétakör színháznak. 2007. október 15-én jelent meg az új együttes, a Love Band-dal az első, merőben pörgősre sikerült albuma, melynek elkészítésében Tövisházi Ambrus és Tariska Szabolcs (Amorf Ördögök dalszerzői) mellett Lovasi András is segédkezett. Bori meghatározó művészi múlttal rendelkezik, családjában írók, képzőművészek és színészek is akadnak. Dédapja Áprily Lajos költő, műfordító, nagymama Jancsó Adrienne előadóművész, nagypapja Jékely Zoltán író, költő, édesapja Péterfy László szobrász, bátyja Péterfy Gergely író, unokatestvére pedig Gerlóczy Márton író.

– A családod nagy művészi múlttal rendelkezik, milyen volt ilyen közegben felnőni?

– Meglepődve tapasztaltam, hogy ami nálunk teljesen evidens volt, az más embereknek furcsa. Természetes volt, hogy a falak könyvespolcból állnak, nem tévét nézünk, hanem beszélgetünk, és olyan zenéket hallgatunk, amit más talán nem. Olyan elképesztő kulturális pörgést kaptam már az anyatejjel, ami természetesen meghatározta az életemet, és példázta azt a léccet, mércét, ami mutatja, hogy nekem is mely közegben kell mozognom.

– Tamasztottak feléd bármiféle követelményt, hogy meddig juss el?

– Nem, nincs ilyen. Nem fontos és nem meghatározó az, hogy most mennyire lesz az ember híres, vagy művészileg mit ér el. A lényeg, hogy a saját belső értékrendhez mérten hogyan műveled magad, hogyan tanulsz, mennyire figyelsz a körülötted lévőkre. Az, hogy az ember a karrierje során mit ér el, sokszor a szerencsén is múlik.

– Az új zenekar, a Love band mennyiben más zeneileg, stílusilag az Amorf Ördögöknél?

– A stílusjegyekről az Ambrus tudna pontosan nyilatkozni. Egyszerűen máshol tartunk emberileg és művészileg is, mint az Amorf Ördögök idejében. Az Ambrus is más érdekl. Éppen ezért sokat beszélünk arról, hogy milyen világot, hangulatokat szeretnénk beletenni a zenébe. Így kezdtünk el dolgozni az alkotótársakkal, mert ugye benne volt a Lovasi András is és Tariska Szabolcs szövegíró.

– Szeretnél-e még dalszövegeket írni, mivel a Vámpír a te munkád?

– Szeretnék, csak nem tudom, fog-e menni. (nevet) Mindenki ezzel piszkál, hogy kellene, de mindig azt mondtam, hogy annyira jókat írnak a fiúk, hogy én úgyse tudnék olyat. De mindenki azt mondja, hogy ez hülyeség. Mert egyébként írtam a Krétakör színész- és tánczenekarba és min-

denki ezzel példálózik, de szerintem az nem sikerült olyan jól. Még kell egy kis önbizalom, aztán majd meglátjuk.

– A videoklipek elég sajátosak, a médiában nem megszokott például a „Labamba” sem. Mennyire tud hatni a klip és a zene együtt?

– Úgy hallom a visszajelzésekből, hogy szeretik ezt a klipet. Ez egy kísérlet volt, teljesen baráti erőből készítettük együtt. Fotókból áll az egész, mert nem akartuk videót, az úgy csúnya lett volna. Filmre meg nem lett volna pénzünk. A szűk családban két fotós is van, így az adta magát, és kipróbáltuk. Izgalmasat kísérleteztünk. Én az előző interjúkban is elmondtam, hogy a „Hajolj bele a hajamba” nem tartozik a kedvenc számaim közé, szeretjük, de nem ezt tartjuk a legjobban sikerült számnak. De dob rajta a klip azzal, hogy egy kicsit szürreális. Ezzel lerántja a popos hangulatból.

– Jövőbeli tervek, új lemez?

– Most egyelőre koncertezünk, tervek vannak. Mindenki rengeteget dolgozik. Ugye az Ambrusnak ott van a másik szuper zenekara, az Eric Sumo, velük készít új lemezt. Nekem is sok a színházi munkám, szóval nem vagyunk időmilliomosok. De tervezgetünk.

– És mennyit alszol?

– Nem sokat, de szoktam.

Fotó és szöveg: Rúa, Vass Attila

Borzongató siker

Nemrég múlt 25 éves a Thriller

Bevallom, jómagam nem tartozom a legnagyobb Michael Jackson rajongók közé, ellenében például húgommal. A Thriller viszont egy remekmű, mind az album, mind a zene, mind a videóklip. Megszerkesztett zene, át gondolt videó, és – ami a leginkább ennek a cikknek a témája – egy kiválóra sikeredett album.

Amely sikernek a titkát talán azóta is csak találgatják. Említhetnénk a producer, Quincy Jones nevét, mert az ő cégére garancia a sikerre, de említhetnénk azt is, hogy a Paul McCartneyval közös duettje (*The girl is mine*) új rajongókat, szélesebb tömeget hozott Jackson számára. Ne feledjük, ebben az időben öt még szinte mindig mint a Jackson 5 egykori tagját ismerik leginkább, szólókarrierje még nagyon az elején van. Ám ez a Thriller után végérvényesen a múlté lesz. A Thriller azonban

nem az egyetlen óriási siker erről az albumról, több szám is nagy magasságokat ostromolt, több hétig a különböző angol és amerikai slágerlistákon. Ilyen dal a Beat It vagy a Billie Jean (sok Jackson rajongó ezt a számot tartja a legjobb Jackson nótának).

Hogy milyen tényeket szűrhetünk le a Thriller kapcsán? Ha szigorúan a matematika oldalát nézzük, akkor például azt, hogy 104 millió eladott koronggal minden idők legkelendőbb lemeze lett. Hogy ez a szám valószínűleg élen marad, az is szinte bizonyos, mert ma a letöltések korában nem szoktak korongot, de még CD-t vagy DVD-t sem igen venni. És még ha az mp3 letöltések világszerte meghaladhatják a 104 milliót, de a két adat azért nem összehasonlítható. Az is ritkaság, hogy egy albumon ennyi slágerlistás szám szerepeljen egyszerre. Ami amúgy nem a véletlen műve, hiszen akkoriban (a tv, mint jelentős felvevőpiac híján

ugyanis) merőben új ötlettel álltak elő Quincyék, mégpedig egyik sláger dobta a másik után a listákra és ezáltal a köztudatba. A hatás pedig valóban nem maradt el, hiszen előfordult, hogy Michael Jackson egyszerre képviselte magát több számmal a legjelentősebb „erőversenyeken”.

S hogy melyek is voltak ezek a kivétel nélkül top 10-es számok?

1. *Wanna Be Startin' Somethin'*
2. *The Girl Is Mine*
3. „*Thriller*” (Temperton)
4. *Beat It* (Jackson)
5. *Billie Jean* (Jackson)
6. *Human Nature* (Bettis/Porcaro)
7. *P.Y.T. (Pretty Young Thing)* (Ingram/Jones)

A Thriller után pedig már az is tény lett, hogy Michael Jackson a '80-as évek egyik szimbóluma volt, aki bármihez nyúlt ebben az időszakban, arannyá változott. Aztán jöttek még nagy albumok (Bad, Dangerous). Bár a legjobb az mindig is a Thriller marad. Mondom ezt én, a közömbös.

Boros Tamás
fotók: internet

Egy tudattalan világban

A Kortárs Balett és a Nemzeti Táncszínház koprodukciója

Kissé meglepő, hogy senki sem tudja igazából, mire számíthat, mikor jegyet vesz a Tudattalan című, két részes Kortárs Balett és Nemzeti Táncszínház koprodukcióra. Látszólag mindenre és mégis semmire. Hiszen maga a tudattalan szférája egyszerre életünk mögöttes mozgató létalapja, másrészt az eltakarni kívánt alantas vágyak halmaza, amikből mindig csak a baj származik. Persze van, aki szereti a bajt. Magában az előadásban meglepő módon ez a kettősség nemhogy tetten érhető, hanem a műsornak egyenesen a lételeme. Az első, „Zöld Szalon” című részben, Duda Éva koreografálta, részben egy kissé eltűzött, saját magából kifordult vidékre tévedünk. Ahol a száradelő zenéi alatt nemiségünk burjánzását véljük zavarba ejtően felfedezni. A sok kis apró történetmorzsából álló egészben sokszor elveszhet a néző. Egyesek a lengén öltözött fiúk, lányok „tánca” hívó rituáléi láttán, mások a remek térkihasználás miatt. Az előtér ringó csípőit gyakran lejtésszák a háttérben zajló kisebb „balett intrikák”. A kicsit túlpörgetett mozdulatsorok egyenetlenségét a fülledt hangulat egész nagy sikerrel ellensúlyozza. A nem szerepek rendszerével – és főleg a bennünk rejlő alá-fölrendeltséggel – bátran

játszó alkotás inkább érzékeny bájosnak, mint vadul szexistának hat. A díszlet alig pár székéből áll, de azt a végletekig kihasználják. A koreográfus nagyon visszafogottan hagyja kibontakozni a táncosok közti vibrációt. Így lesz ez egy kissé érzékeny darab, melynek igazi értékét csak az kapta meg, aki nem lépett le a felvonások szünetében.

A második rész ugyanis már nem kegyelmez. Juronics Tamás vérfagyasztó világtástechnika mellett levezenyelt munkája, a „Semmi és soha” túllép az örömelv abszolutizmusának ünnepe. A hús-vér tudattalan kerül terétre, hogy próbálja kétségbeesetten megőrizni emberi mivoltunkat. Juronics apró gesztusaival démonjai és a tökéletesség vágyban fuldokló gondolatait (táncosait) játsszi könnyedséggel indítja útjára. A zombilét elkerüléséért vívott állandó küzdelmet szimbolizáló folytonos

agyvelőmutogatásnál azért nem véletlenül távoztak a színházba gyerekek látogatók. A darab fényhasználata miatt szinte beleveszik az ember a színpadon történetbe. A tér totálissá válik, nincs visszaút. A szétzúzott agyak, a rácsok zörgetése még csak a kezdet, hogy szembenézzünk saját félelmeinkkel. Nagyon személyes a darab. Talán túl személyes is. A tiszteletkörik veszélyét rejti magában. A koreográfus zsenije ezért épp abban mutatkozik meg, hogy hábar ismert elemekből építkezik, de ezek egysége megteremtí az bizonyos személyes varázst. Az embert próbálóan kemény, sőt helyenként kifejezetten durva zene mellett a pszichikum harmóniája nemcsak a színpadon, hanem bennünk is létrejön. Hát igen. Igazi tudattalan örömjátékot lát(ha)tunk. A vágyakon innen, a félelmen túl.

Vass Attila
Fotó: Veréb Simon

Egy katarzissal teli pillantás a hídról

Az utóbbi időben sokat gondolkodtam azon, hogy nem mernek merész, formabontó darabokhoz nyúlni a Szegeci Nemzeti Színházban, mert inkább többségben voltak azok az előadások, amelyek inkább a szó szerinti nagyközönségnek készültek, vagy amelyek inkább a vendégszínháziak, mintsem a csapatra és a műre építettek, és egy kicsit hiányoltam a bátorságot a „cégkonceptióból”. Most megkaptam, mert Arthur Miller Pillantás a hídról című drámájának színrevitelével egyszerre tudtak nagy közönséget vonzani a teátrumba és igényeset lépni, hiszen – és ezt ki is vitatná – Miller ma már klasszikusnak számít. Még akkor is, ha a köztudatban a Pillantás a hídról „csupán a harmadik számúnak” számít (Az ügynök halála és A salemi boszorkányok után), ám ez a hit téves. Csak azért mondom, mert ezt az utca – elnézést –, a színház embere hangoztatta a fülem hallatára. Az igaz, hogy Magyarországon valóban ismertebb a fent említett két másik darab, de azért az Othellót is mindenki elismeri Shakespeare remeknek, noha megírta a Rómeó és Júliát, valamint a Hamletet is. Mindezek mellett pedig, úgy hiszem, az a hölgy, aki az előadás előtt ezt a könnyelmű kijelentést tette, talán a végére már meg is bánta.

Mert a Pillantás a hídról valószínűleg az utóbbi idők legnagyobb közönségsikere lesz, mert kiváló az alapanyag, és ezt a rendezőtől kezdve a színészekig mindenki át is érezte. Hála az égnek, mert Arthur Millernek láttam

már rossz adaptációját is, de ez mindent elért, amit tudott, érzett, és amit annak idején át akart adni a darab írója. Elsősorban a katarzist, mint számunkra, nézők számára a legfontosabb ismérvét egy színpadi műnek. Mindenki arcán ott ült a döbbenet annak a metamorfózisnak a kapesán, ami a nevelt lány és a nevelőapa között megy végbe a színen. Mindenki felteszi magában a kérdést, miként változhat át önzéssé és durva gyűlöletté egy bensőséges, már-már rokoni szeretet. A kulcs pedig a már-már kifejezés. Mert ha Eddie-nek, a főszereplőnek (Gáspár Tibor) valóban csupán a lánya lenne Catherine (Sallai Nóra), akkor az ő viszonyukban semmiféle feszültség nem merült volna fel, és valószínűleg szeretettel fogadta volna a lány első komoly udvarlóját, az olasz illegális bevándorló Rodolphót (Pataki Ferenc). De a dolgok nem így történtek, ellenben megtörtént a tragédia.

Hogy miért tetszett nekem ez a színmű? Mert teljesítette a katarzison túl is azokat a feladatokat, amik neki ki lettek szabva.

Egyrészt alaposan kidolgozott és bemutatott karaktereket láthatunk a színpadon, és az érzésünk az, hogy mindenkinek megvan a jól beilleszthető helye. Másrészt pedig egy érdekes játékot is játszhat a néző, amikor felteszi magának a kérdést: miért, vagy inkább kinek a hibájából jutottak a dolgok idáig? Mert nincs objektív, megfelelő és jó válasz. Mert a legkézenfekvőbb azt mondani, hogy természetesen Eddie, mint a feszültség forrása vezetett minden bajhoz, de ez csak a felszín karcogatása lenne. Mert mondhatná valaki, a lány viselke-

dése, Eddievel szembeni túlzottan intim fellépése is idáig vezethetett, hogy a lány nem tudott különbséget tenni aközött, hogy miként kell nevelőapjával viselkednie 12, vagy éppen 21 évesen. És mi a helyzet Beatricével (Fekete Gizi), aki mindezt nem észlelte, vagy nem lépett fel férjével szemben a megfelelő keménységgel? Bár Fekete Gizi ezt a szereplőt karakterügyileg picit nyitva is hagyta. Talán ő az, akit a legkevésbé sikerül megismerni. Hogy ő valójában villámhártó-e, vagy épp ellenkezőleg, miközben erre törekszik, minden addigi hallgatólagos családi konvenciót felrúg. Vagy valaki a friss bevándorló taljánokat hibáztatja, a fiatal fiút, aki elcsavarja szegény lány fejét, vagy Marco (Megyeri Zoltán), aki felbujtotta az amerikai kalandra Rodolphót (amúgy ez utóbbi két konklúziót nehezebben tudom elképzelni, ámbarot nem lehetetlen). Végül, de messze nem utolsó sorban itt van az ügyvéd, a részben kívülálló, aki hozzánk, nézőkhöz státuszban legközelebb áll, Alfieri (Székelyi József), az ügyvéd, aki, amikor segíteni szeretne, mégis ráébreszti Eddie-t rémisztő vágyaira, ezzel mintegy igazoltatja őt önmaga előtt.

Elegancia és nem politikai értelemben vett proletarizmus találkozik ebben a darabban. A téma olyan, ami – ahogy az újságíró szakmában mondanák – az utcán hever. Csak-hogy feldolgozása során válik külön a férce, az átlagos és a remekmű. Márpedig a karakterek már említett alapos kidolgozottsága mindenképpen remekművé teszi nemcsak a Miller drámát, hanem a Hargitai Iván által rendezett darabot is.

A kérdésekre pedig érdemes kutatni a választ, azzal például, hogy aki csak tud, elmegy egy pillantást vetni a Kisszínház hídjáról.

Boros Tamás
Fotó: Veréb Simon

Olvasás kezdőknek és haladóknak egyaránt

Kurzuskód	Kurzuscím	Kredit	Kurz.tip.	Létszám	Aj.cikl.	Oktató, időpont
ABCD001-2	Olvasás kezdőknek és haladóknak egyaránt	3	Gyakorlat	3124/NK	0	Röné, időpont megbeszélés szerint

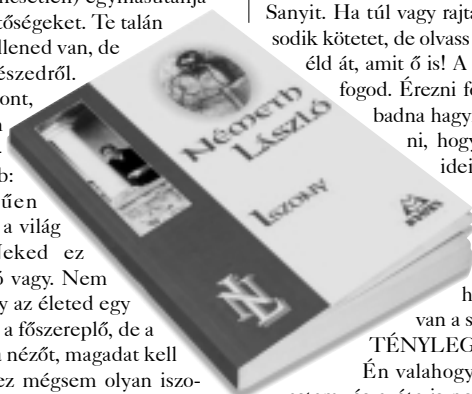
Németh László: Iszony

Szándékosan nem írok most történetet. Valószínűleg nem is nagyon érdekelné, ha azt írnám: találtam egy nagyon jó könyvet, egy fiatal lány elrontott házasságáról szól, ami az egész életét tönkretette. Inkább írok valami egészen másról a könyv kapcsán.

Mit jelent neked ez a szó: iszony? Amíg nem olvastam ezt a könyvet, én is azt hittem, pontosan tudom, mi ez. Egy egyszerű érzés, szinonim az undorral – nekem. Van azonban, akinek egészen mást jelent. Többet, rosszabbat, nehezen körülírható, mégis bárminél erősebbet, valóságosabbat. Van, hogy ez az iszony egyenlő az életteddel.

Előfordul, hogy olyan, mintha a sorssal már minden előre le lenne vajazva. Valakik a tulajdonukba vesznek és elkezdik irányítani az életet. Mintha minden rajtad kívül, tőled függetlenül történe veled. És nem tetszik, ami történik, de már nincs visszaút. Még egy aprócska kiskapu sem marad, amin halkán ki-

surranhatna az ember az életéből. Hadd éljék csak a többiek tovább úgy, ahogy ők szeretnék, de már lehetőleg nélkülöd. Az események gyors (és szerencsétlen) egymásutánja nem hagy ilyen lehetőségeket. Te talán úgy érzed, minden ellened van, de ez nagyképűség részedről. Nem te vagy a központ, sőt! A dolgok nem ellened vannak, hanem sokkal inkább: nélkülöd. Egyszerűen csak beilleszkednek a világ sodró rendjébe. Neked ez nem megy. Kívülálló vagy. Nem marad más, minthogy az életed egy színház lesz. Te vagy a főszereplő, de a játék fordított; nem a nézőt, magadat kell meggyőznöd, hogy ez mégsem olyan iszonyú. Nem is hitted, hogy ez ilyen nehéz lehet. A gyász halvány fekete fátyla az arcod előtt állandó kellék, de lassan majd nem lesz rá szükséged. Az arcod fakószürke lesz magától is.

Egy kezdetektől rossz házasság. Egy lány, aki magányos szűznek született, és minden borzalommal tölti el, ami a házasságok általános velejárója. Kilátástalan, sehová sem tartó életek. Emberi butaság, Boldogság, boldogtalanság, Család és önfeláldozás. Ezekről, vagy valami sokkal megfoghatatlanabbról szól a történet?

Kezdd el olvasni! Az elején talán kicsit unalmasnak találsz majd. Olyan, mint egy nehezen beinduló film. Az első kötet (160 oldal) arra jó, hogy megismerd Őket. Kárász Nellit, és a „meleg barna lében tocsogó szemű” Takaró Sanyit. Ha túl vagy rajta, vedd a kezdedbe a második kötetet, de olvasd másképp. Légy te Nelli, éld át, amit ő is! A kötet felénél már érezni fogod. Érezni fogod, hogy ezt nem szabadna hagyni! Nem szabadna hagyni, hogy valaki így..., és ennyi ideig... Ez szörnyű lehet! Miért nem menekül? Bárhová! De legalább üvöltene, toporzékolna, tépne a haját. Mutatná, hogy nem márványból van a szíve! Hisz amit ő átél, az **TÉNYLEG ISZONYÚ!**

Én valahogy így éreztem, mikor olvastam, és azóta is nehezen találok szavakat. Úgy írni, mint Németh László, nem lehet megtanulni. Erre születni kell.

Röné

Az igazság ára

Panem et circenses!

Vannak műsorok, mint például a Fókusz, amelynek kritikálásakor kiemelném a tényt, hogy az összesen két figyelemfelkeltő érdekesség a műsorban valamelyik, az aktuális fotózásán lefilmezett „sztár” jobb, illetve bal melle. Vannak műsorok, mint például a Való Világ vagy a Big Brother, amit már véres szájjal lehet szidni, erkölcsi, kulturális, vagy tulajdonképpen akármilyen alapon támadni. A napi átlagosan 2 millió nézőt vonzó Barátok közt-ben talán ki lehetne térni a jó képességű színészekre és az életszerű párbeszédre. Szemezgethet egy átlagos írói vénától dagadó kritikus igazából bármelyik magyar Tv bármelyik műsorában, de felhívni arra a figyelmet, hogy ez meg az SZAR, körülbelül annyira esélyes, mint az embereknek újdonságként eladni a tényt, hogy a tecsó polcain bizony néha vannak lejárt termékek. Nemrég indult a Reklám2-n egy új műsor. Nem érzem magam képesnek arra, hogy megtaláljam, kiválasszam és használjam a megfelelő fegyvert. Az igazság árával szemben, így ajánlom figyelmébe mindenkinek Faludy György sorait:

„Nem sokat panaszkodtam, de mindig fájlaltam, hogy

születésem helye, elsősorban azonban ideje miatt a technikai civilizáció kellős közepébe pottyantam, méghozzá abban az időszakban, amikor a technika és a kultúra útjai kettéváltak, és az előbbi följé ke-rekedett az utóbbinak. Amikor a világ rőfögő és fortyogó embertenyészetté alakult át, mely futószalagon gyártott kacatért töri magát; amikor a technikával szövetkezett és azt kiszolgáló tudomány iszonyú háborúk és mérszárlások közepette nagy hangon igéri, hogy nemcsak átalakítja, hanem megjavítja az ember életét, de semmi eredményt nem mutat fel e téren. Kora fiatalágomtól fogva rühelltem (noha erről sem mertem sokat beszélni, nehogy reakciósnak tartsanak), hogy oly társadalomban kell élnem, mely hatalmas fejlődésen ment át, de filozófiai, etikai és erkölcsi szempontból lépésnyire sem jutott tovább

Buddhánál, Szókratésznál vagy Krisztusnál, sőt szemmel láthatóan nem is kíván tovább jutni. Mindig szégyenkeztem, hogy oly világban élek, melyben ruháink, bútoraink, sőt konyhaedényeink is messze maradnak kecsességükben, szépségükben és szélnésükben a bronzkori ember, a műkénéi polgárok vagy a renais-

sance szegényei csatjaitól vagy cseréptálgjaitól; hogy az értelmiség jelentős része szinte szemem láttára váltott át kultúremberből szakbarbárrá, míg a parasztság feladta ősi életformáját, hogy élete az iparvárosok reménytelen unalmába fulladjon, és legfeljebb a fürdőkádat, mosogatót és a gázkályhát kápjá cserébe mindazért, amit elvesztett.”

Faludy több mint 46 éve írta ezeket a sorokat. Azóta felfaltatták a személyi számítógépeket, holdra szálltak, új gyógyszereket fejlesztettek ki, a másik oldalon pedig a hihetetlen szintű elhülyülést kaptuk. Egy kenyeret kapok 200-ért. Egy jobb Tv kb. 150 ezer. Egy új Dacia 2 milla. Egy szerencsétlen hülye lelke – mint a műsorban megtudtam: pár ezertől pár millióig.

Sip

Fotók: internet

Mesterdetektív

Férfias csiki-csuki

Ki mer manapság olyan filmet forgatni, amelyben nincs minimum egy szilikoncso, aki kéjesen sikoltozik, vagy egy plutóniumtöltet, amely fenyegeti a világot? Ki mer egy négy Oscar-díjra jelölt alkotást újratervezni úgy, hogy még a „felesleges” szereplőket is kimustrálja? Az, aki nem fél attól, hogy egy kamaradarabban egymásnak eressen két színész nagyságot, háttérnek pedig pusztán minimum-mondernséggel berendezett teret szánjon. Kenneth Branagh nem volt szívbaros, amikor a Harold Pinter által újratervelt forgatókönyvre rábiccentett. A színészként is közkedvelt (Hamlet, Sok hűhó semmiért, V. Henrik) rendező és multitalentum ezúttal Anthony Shaffer hetvenes években már vászonra vitt drámáját szabta át kétszemélyesre. Röviden azért, hogy a szemérmetlenül vagyonos és pökhendi írómogul otthonában látja vendégül felesége selyemfűjét, aki válásra próbálja őt rábeszélni. A felszarvazott férjek iwiv-es profilján viszont ritkán szerepel a nagylelkűség, így aztán látszatalkuk is egy pisztolyos végén fejeződik be. Kezdünk belelátni a történet Tom és Jerry-jének játszmájába, ahol egy pszichológiai sakkjátszma keretében érkezik a hátsó gondolatok és a freudai képzetek világába. Michael Caine, aki az eredetiben a fiatal szerető gúnyját kapta, most egykori önmagával szemben, ezúttal Jude Law alakítja a vén szivart, aki krokodilkönnyével küzdve egy mindent-kepeslő távkapcsoló végéről programozza ellenfelét. Ugyanígy szerepcseréltek az Alfie című alkotásban is. A

letes hollywoodi vitéz vágyhat. Igazán jutalom szerep, amelyet ki is használ a színész. Caine pedig egyenletesen zseniális. Közben találghatunk, vajon megpillant-hatjuk a vágy titokzatos tárgyát, a nőt. De nem is gondolhatjuk komolyan, hogy begyalogol a haretérre, amikor vér folyik... Egy vendégszobában kerül sor a film legjelentősebb jelenetére, amelyben ott vibrál a két férfi közötti összes ellen- és rokonszenv, amely táplálja oly jól működő játékkukat, és miért is ne folytathatnák ezt az idők végezetéig? Most komolyan állandóan kivont karddal akarnak hadakozni? Vagy csak adrenalin-löketekkel akarnak új perspektívákat nyitni a hétköznapi napokból? Közben az öregóra ki tudja, mit szeretne még együtt csinálni a jövőben ifjú

film negyedrészig a férj Fülöp Jimmy-módjára dakszlira pofozgatja a ficsúr szeretőt, aki immár készségesen visszazolgáltatná az imádot nőt. Az író öt éves tervében viszont nem szerepelnek váratlan fordulatok, mint alkesz-nyomozó megjelenése, aki keresztkérdésekkel meggyóntatja. Jude Law sármos bájgúnár, aki először Isten kegyelmébe ajánlva magát esik össze lányos zavarában, majd Columbo-ballonkabátban cigarettázza vissza magát a férj házába. Alaposan felforgatja az író tervét, aki rájön, hogy

egyenrangú játékosra talált a személyében. Így aztán hosszabbításra kerül sor, mindenki mondja le az esti programját! Jude Law számára minden lehetőség adott volt, hogy tehetségének minden oldalát megvillantssa. Perdül, fordul, somolyog, cselezget, kikacsint, minden, amire egy ügye-

letes hollywoodi vitéz vágyhat. Igazán jutalom szerep, amelyet ki is használ a színész. Caine pedig egyenletesen zseniális.

Közben találghatunk, vajon megpillant-hatjuk a vágy titokzatos tárgyát, a nőt. De nem is gondolhatjuk komolyan, hogy begyalogol a haretérre, amikor vér folyik...

Egy vendégszobában kerül sor a film legjelentősebb jelenetére, amelyben ott vibrál a két férfi közötti összes ellen- és rokonszenv, amely táplálja oly jól működő játékkukat, és miért is ne folytathatnák ezt az idők végezetéig? Most komolyan állandóan kivont karddal akarnak hadakozni? Vagy csak adrenalin-löketekkel akarnak új perspektívákat nyitni a hétköznapi napokból? Közben az öregóra ki tudja, mit szeretne még együtt csinálni a jövőben ifjú

Filmajánló

Egyedül nem megy

Rendezte: Claud Berri
Szereplők: Audrey Tautou, Guillaume Canet, Laurent Stocker
Bekvárosi mozi Francia Filmnapok, április 16. Balázs Béla terem 18.30

Camille, szegény Hamupipőke, a szerelme-sek városában takarítónőként keresi meg a kenyérré válót. Egy szép napon belebotlik Philibert-be, akit felhív magához ebédre, és innen már olajozottan működésbe lép a forgatókönyvíró fantáziája. Barátkozás, nőcsábászok, bonyodalmak, de legfőképpen: ismét Amélie a vásznon!

Eszter hagyatéka

Rendezte: Sipos József
Szereplők: Cserhalmi György, Törőcsik Mari, Eperjes Károly
Bekvárosi mozi, Balázs Béla terem, április 17-23.

Balaton-felvidéken él Eszter, a gyönyörű úri-nő, csendesesen, szerényen. Szerelme megsalta, amikor nővérét vette el helyette feleségül. Nem vár már semmi plusz juttatást az élettől, mégis amikor megjelenik életében a nagy Ő, látogatása mindenfajta jól ismert bonyodalmat okoz. A film szegedi bemutatója április 22-én. Sipos József alkotása Márai Sándor regényéből.

barátjával... A kaján vigyorba forduló jelenet ismét csak egy elnyújtott zrikálás sorozat része, a játszma elhűződik. A valódi félelmeket és titkokat előcsaló bohóckodásnak viszont a tapasztaltabb egy „tollvonással” végetvet. Mégiscsak ő lenne az író.

Balázs Marietta
fotó: internet

Vérző olaj

A pénz az én pásztorom, nem szűkölködöm

A rendező csodagyerek, Paul Thomas Anderson (Boogie Nights, Magnolia) tehetségét soha senki nem vitatta. Többen tőle várták többek közt az amerikai művészfilmes vonal megújulását. Az elismerő vállveregetések csak sokasodtak, mikor híre ment, hogy legújabb, Vérző olaj című darabjának vezéralakja a legendás színészkaméleon, Daniel-Day Lewis (Apám nevében, New York bandái) lesz. A film azonban még így is mindenkit meglepett. A rendező zártabb, jóval emberibb miliőt lefestő előző remekei hirtelen pusztá ujjgyakorlatokká váltak. A hatást mindössze egy hőskorbeli, kegyetlen olajbányász (Lewis) meggazdagodásának története idézte elő. Elsőre a mű az olajban fuldokoló föld és az üzletember nászát, a kapitalista Amerika felnőtte válásának ridegen antropomorfizált látéletét ígerte. A riasztóan hosszú beállításokkal és gépzszerű zenével apelláló film azonban sokkal többet ad ennél. A kies táj bűnbecését meséli el, ahogy az új kor szükséges, de képmutató próféta megrontja az egykori vallást és leteszi egy nemzet, egy gazdaság alapjait. Hiszen akár-

mekkora is az ember- és az olajkészlet, semmi sem maradhat a régi.

A szándékoltan szimbolikus karaktereken (tőkés, pap, naiv farmerek) kívül is tökéletesen huszadik századfordulós amerikai atmoszférát láthatunk a vásznon. Valószínűleg ha nincs idén ilyen minőségű konkurencia, akkor a csapból is a Vérző olaj folyna, és egyáltalán nem az igazi, emberarcú eposzok hiánya miatt. Azt eddig is tudtuk, hogy Andersonnak a legjobb a színészvezetése a tengerentúlon, de (az inntól két Oscar-díjas) főszereplője fanatikus, megszállott überkapitalista tekintetének hála, filmje ezúttal örök tanmesévé nemesedik, miközben megmarad egyben lázadónak is. Nem véletlen beszédes eredeti címe: There will be blood (kb. Vér akar lenni). Hiába is tagadná: igazi,

őszinte, embergyűlölő alkotás. Arról, hogy ebben a nyomasztó világban csak a kapzsiság és az irigység uralkodik. Azt garantálhatom, hogy sokaknak inkább az Aranypolgár fog beugrani róla, és nem a Dallas. Hamisítatlan gyémánttal van tehát dolgunk, ami kíméletlen olajfűrőként hozza felszínre az emberi érzelmek mélységeit. Zavarba ejtő, de egyértelmű tanulságát vázolja fel a fogyasztáscentrikus közegnek, ahol az olaj elől nincs menekvés. Ő lesz minden alapja, minden válasz lényege, a változás és a fejlődés mozgatója, irányítója. Itt az olaj, a pénz irtalmaz, büntet, szert és kiteszt. Nem ad megnyugvást, nem hoz békét. Így válik eggyé az étellel, ami pedig – Madách óta tudjuk – a küzdelem maga.

Vass Attila
Fotó: internet

Film Bakkerman

Küzdés az életben maradásért

A téma elnyúlhatatlan: egy apró falu apró közössége küzd az életben maradásért. A film elején megtudjuk, hogy a faluból minden fiatal elköltözik, az iskola bezár, néptelenedik a közösség. Csak pár bátor legény van talpon a vidéken, akik nem adják fel a reményt. Főleg azért sem, mert a kocsmá még működik. Főhősünk, a pék (Zelei Gábor) lelkesen sütöget, a problémák ellenére nem akarja feladni a reményt, hogy tovább éljen a falu. Fejébe ötlük,

hogy ha a világ legnagyobb kenyerét megsütik, akkor visszatér az élet szeretett falujába. Ettől a perctől bonyolódnak az események. Barátaival (Gáspár Tibor, Badár

Sándor, Szőke András) belekezdnek a kenyérsütő projektbe. Műbráneres polgármester-elrablás (aki az egyetlen antialkoholista a faluban) UFO jelmezben, művelődésház lebontás, téglalapás a tűztelepről, Kőműves Kelemen-projekt, vagyis a halottnak hitt tanár bealazása a kemencébe mind a tervüket képezik.

A szerelmi szál sem marad ki a filmből, lisztes hajú pékünk a helyi tanárnőbe szeret bele és szerelmük egy kovással teli teknőben

teljesedik be. Itt jegyezném meg, hogy a női szereplők igen erős jellemet kaptak: józanok és a háttérben mindig ők irányítanak. Pár jelenet erejéig feltűnik Stohl Buci, aki nem meglepően sztárt alakít, Bede Róbert, a TV paprika egyik szakácsa, a Dumaszház egyes szereplői (Kovács András Péter, Hadházi László, Bödöcs Tibor, Kőhalmi Zoltán), akik a maguk stand up comedy módján kritizálják a falu projektjét.

A Bon-Bon együttes (szintén szerepelnek a filmben) a Valami Amerika filmzenéje után ismét egy sikeres filmsláger hozott össze a Bakkermanhoz. Ez abból is leszűrhető, hogy a mozi elé kiérve a nézők a zenéjüket dúdolták.

A film után beszélgettünk Szőke András-sal és Zelei Gáborral. Természetesen Szőke kapitány hozta a formáját és a nézők közé ülve kérdezgetett minket. Megtudtuk, hogy a filmet három hétig forgatták, forgatókönyv alapján dolgoztak, de nagymértékben teret engedtek az improvizációnak is. Szőke Andrászt idézve a film lényegéről: „Tud-e működni egy közösség?”

Merik-e fekvállalni egymást a közösségben?». Elgondolkodtató! A film kronologikus idősíkját ne keresd, inkább térben dominál.

És hogy a lelkes, bátor legények megsütik-e a világ legnagyobb kenyerét? Irány a mozi, hogy megtudd! Véleményem szerint Szőke András új filmjében senki nem fog csalódní. Az abszurd humor kedvelőinek garantált a 82 perc röhhögés.

Dinzer
Fotók:
internet

Film Nem vénnek való vidék

A Kaszás nyomában

Van egy ország, ahol a sivatagban mindig akad egy pár dealer hulla. Van egy ország, ahol a balul elsült üzlet után a helyszínen hagyott pénzt egy helyi cowboy (Josh Brolin) valahogy csak megtalálja. A pénz igazi gazdáit meg őt. A látzólag egyszerű képlet végrehajtására egy bérgyilkost (az innentől Oscar-díjas Javier Bardent) küldenek, aki halál nyugodtan küld a másvilágra minden zavaró elemet. A Nem

vénnek való vidék tehát elméletileg egy pszichothriller-szerű macska-egér film, ahol végül elméletileg a főhősnek el kéne menekülnie a pénzzel együtt. A gond csak az, hogy ezt a mozi momentán Ethan és Joel Coen forgatta (Fargo, Ó, Testvér, merre visz az utad?), így semmi sem biztos. Persze a kalandjuk megint tele lesz sok hétköznapi flúgossal és abszurd helyzettel. A fekete humor faktora azonban ezúttal csak takaréklángon pislákol. Mégpedig

a mindentudó tanyasi seriff (Tommy Lee Jones) aranyköpései formájában. Normál esetben egy négy (nívósabb) Oscart gyűjtő amerikai alkotástól nem várhatnánk el, hogy művészi jegyeket vonultasson fel, de ezúttal jól átvettek a fiúk minket a palánkon. Az év filmjének kikiáltott mozi inkább Bergmanra hajaz, miközben kommersznek árulja magát. Roger Deakins remek operatőri munkája a hi-

hetetlen visszafogott zenehasználattal együtt rendesen ránk hozza a frászt. A tömör, de jól megírt dialógusok szinte belénk égetnek valami megkapó hangulatot a sivatag törvényéről és a mutálódó Amerika morbid önkereséséről. Persze a díjak tömege már jó előre jelezte, hogy McCarthy letehetetlen regényét tökéletesen dolgozták át Coenék. Szinte játszi könnyedséggel varázsoltak belőle finoman rétegzett, horrorral átszőtt thrillert. Ahol a rendületlenül menetelő kaszás figura vérengzései a végzet-szerű sors dieshimnuszán bomlanak tanmeskékké.

A rendezőpáros morbiditási hajlamát már ismertük (Véresen egyszerű, Hollywoodi lidércnyomás). De soha nem tudták még ilyen mélységig vinni hétköznapi, abszurd, véres történeteiket. Pedig nem is számítottunk rá, hogy egy transzcendens síkra (is) terelhető

bűnhődés történetére váltottunk jegyet. Bardennel a megtestesült elmúlás, míg Jones-szal a tökéletesen kiürült jelen teszi monumentális remekművé a Nem vénnek való vidéket. Persze sokan fogják rásütni, hogy tipikus mai darab. A rosszfúú a mindennapi erőszakot testesíti meg egy pocsék közbiztonságú országban. Ahol ráadásul nemcsak a szar kaja miatt volt mindig is nagyon kemény az élet. Na igen. Olyan nagyon nem is lehet vitatkozni ezzel a megközelítéssel. De az tagadhatatlan, hogy a film, ahogy maga a sors is, egyáltalán nem ejt foglyokat. Olyan érzést sugároz a vásznonról, amivel garantáltan elérjük az alkotók, hogy napokkal később is eltűnjünk, esetleg elrágódjunk múltunk, sorsunk és jövőnk fura játékán. Nyugtalanító és belenyugvába hívó egyszerre. És pont ezért válik Coenék egyedi stílusa ezúttal filmtörténelemmé.

Vass Attila
Fotók: internet

Szép idő, színes programok

A tavasz közepén a jó idő megjöttével együtt a sportesemények száma is megugrott. A színes sportprogramok között mindenki megtalálja a neki tetszőt: ennek megfelelően rovatunk is sok-sok érdekességről számol be. Kiemelném szokásos interjúink közül a Sárközi Robival készültet. Természetesen folytatjuk olimpiás sorozatunkat, hiszen egyre jobban közeleg a megnyitó napja. Azt meg csak remélhetjük, hogy addig a tibeti helyzet is megoldódik, és nem kerül sor semmilyen bojkottra.

Kovács Andor
koanx@freemail.hu

Hírek

Laluska után Katzirz is a Pickben

Újabb magyar válogatott játékos jön a Pick Szeged csapatához a nyártól, ugyanis Katzirz Dávid kétéves szerződést írt alá. Így kicsit magyarosodik a külföldiekkel tele-tűzdel, ám mégsem igazán eredményes tiszta-parti gárda. Katzirz, a német TuSEM Essen átlövője négy év után tér vissza Magyarországra, hogy ezzel is jobban Skaliczki László szövetségi kapitány szeme előtt legyen. A játékos korábban idehaza Tátabányán és a Dunaferrben szerepelt.

Schirilla nagy vatikáni futása

A jeges Duna átúszásáról elhíresült sportember újabb nagy vállalkozásba fogott. Április 7-én nekivágott Budapestről annak az 1250 km-es útnak, melyet futva tesz meg a Vatikánig. A szeretet, egészség és béke jegyében zajló futás végeztével Schirilla átnyújtja XVI. Benedek Pápának azt a kopjafát, melyet az út során békeszalagokkal ékesítettek. Vatikáni megérkezésének tervezett időpontja 2008. május 7.

K&H futónap, április 5-én – kari csapateredmények

2008. április 5-én, szombaton 10 órakor rendezték meg a harmadik ötkarikás futónapot Szegeden. A 3,4 km-es futás rajta és célja a Dóm téren volt. A versenyben 10 előnevezett kari futócsapat vett részt: ÁOK (A és B), BTK, ETSZK, JGYPK, MK, TTIK, 3 MIX (5 hallgató és 5 férfihallgató alkotott egy futócsapatot). A karok 10 fős csapatai között a karonkénti 3 legjobb női és férfi versenyző idejének összevetésével hirdettek eredményt. A csapatversenyre minden karról volt jelentkező. A kari futócsapatok eredményei:

1. JGYPK 1:19:15
2. ÁOK „A” 1:27:09
3. TTIK 1:29:59

Forrás: Egyetemi Sportközpont

BTK-s lány nyerte a pókerbajnokságot

Április 2-án került megrendezésre az EHÖK Nevezéses Pókerbajnokság döntője. Az egyéni nyertesek: 1. Páli Éva (BTK – nyeresiménye egy házimozirendszer), 2. Szegedi Tamás (ZMK), 3. Sütveges Tamás (JGYPK). A csapatnyertesek: 1. JGYPK (egy vándorkupát kaptak), 2. TTIK, 3. GYTK. Az EHÖK hamarosan el kívánja indítani az EHÖK Pókerklubot, melynek részleteiről elektronikus úton és plakátokon értesítik a nagyközönséget.

„Az életem ez a sportág”

Interjú Sárközi Róbert ketrecharcos Európa-bajnokkal

– Mit takar tulajdonképpen a „ketrecharc” kifejezés?

– A ketrecharc a küzdősportok csúcsa, magát az MMA-t jelenti, melyet a legkülönbözőbb küzdősportokat képviselő sportolók űznek. Ez egy összetett harcművészeti sportág, ahol igazából majdnem mindent szabad. Viszont a földön fekvő embert, a szemet, nyakat, herékét nem lehet támadni, a gerincet nem lehet feszíteni. Ezen kívül mindegyike lehet támadni.

– Hogyan lettél ketrecharcos?

– Magamtól vágtam bele a sportolásba a tanulás mellett, igaz, elég későn: 16-17 éves koromban. 1991-92 körül elmentem egy kick-bokszt edzésre. A sulit után mentem edzésre, ha kellett esőben, hóban. Ez hozzátartozott az életemhez. Kipróbáltam a küzdősportok alapáigát, végül maradtam a kick-boksznál. Később innen mentem át thai-bokszzá, ahol szép lassan jöttek is az eredmények: thai-bokszt magyar bajnok lettem és többször nyertem utcai harcos bajnokságot is. Majd 1999-ben elmentem az Egyesült Államokba, a shidokan világbajnokságra. (A shidokan három menet thai-boksztól és ugyanennyi kyokushinből, illetve ketrecharcból áll.) Ezen a világbajnokságon második lettem. Ekkor ismertem meg a ketrecharcot és eldöntöttem, hogy ezt a sportágot akarom űzni. 1999-2000 óta vagyok tehát ketrecharcos, amelyet tulajdonképpen én hoztam be Magyarországra.

– A sikerek közepette voltak hullámvölgyek is a sportpályafutásodban?

– Sajnos voltak. Akadt rossz évem, amikor sokszor kiütöttek, mind thai-boksztban, mind MMA-ban és előfordult, hogy már a befejezésen gondolkoztam, de az akarat erőm, az edzőim – Lehoczky Csaba, Nagymihály Zoltán és Kalcevic Csaba –, a támogatóim biztatása segített abban, hogy mindig fel tudjak állni a padlóra.

– Március 1-jén szülővárosodban, Szegeden hazai közönség előtt harcoltál EB-címmérkőzésen. Milyen érzések keringtek ekkor benned?

– Szeged mindig egy nagy mérföldkő az életemben, mert itthon kell megmutatni a kétkedőknek, hogy mennyi munkám van az adott mérkőzésben. Én ezt mindig igyekszem 100%-osan bizonyítani. Magamnak, az edzőimnek, a szűk baráti körömnek meg a családomnak csinálom, nem azoknak, akik nem hisznek bennem.

Névjegy

Név: Sárközi Róbert
Szül. hely, idő: Szeged, 1975. 11. 15.
Magasság, testtömeg: 181 cm, 90 kg (versenysúly: 86 kg)
Sportágak: thai-bokszt, MMA
Eredmények: WPKC és IFU közös profi Európa-bajnoki MMA-öv

Őszintén szólva nyomasztó volt Szegeden fellépni, de az edzőimmel közösen megoldottuk ezt a helyzetet, és hoztam a meccset. Hazai közönség előtt tehát kétszer olyan nehéz küzdeni, mint egyébként, de a siker is többet ér számomra. A célunk amúgy ezzel a mérkőzéssel is az volt, hogy minél többen megismerjék a ketrecharcot.

– Igaz az szerinted, hogy aki ezt a sportot űzi, a mindennapok során nyugodtabb, mert itt le tudja vezetni a feszültséget?

– Hogyne. Az én életemet például teljesen kiegyensúlyozottá tette: napi két edzés, pihenés, minden a megszokott ütemben zajlik, tehát egy kiegyensúlyozott életet hoz, ezt garantálni tudom. Ha jól elfáradsz edzésen, utána egy jó-ízű eszel és egy nagyot alszol. Másnap még a tanulás is jobban megy, bár van egy kis izomlázad persze.

– Véleményed szerint hol tart ma ez a sportág Magyarországon?

– Gyerekcipőben jár még, de jó felé haladunk, sok tanítványunk van, és segítünk mindenkinek, aki szeretné kipróbálni a küzdősportokat. Szerintem 2-3 év múlva komoly erőt fog Magyarország képviselni a nemzetközi porondon.

– Terveid?

– Még 4-5 évig szeretnék meccseket vívni. Céljaim közé tartozik a világbajnoki cím megszerzése az USA-ban és itthon is, utána pedig edzősködni és a tanítványaimat elindítani, versenyztetni az általam kitaposott ösvényen, nagy meccseket összehozni és egyáltalán: felkarolni ezt a sportágot.

– Mit jelent számodra a ketrecharc?

– Az életem ez a sportág. Munka, sport és hobbi egyben.

K. A.

MMA: a versenyzők komplex formában alkalmazzák a jiu-jitsu, a judo, a karate, az öklölvívás, a kick-bokszt, a birkózó és egyéb technikákat. Engedélyezett: ütések (ütés ökllel, könyökkel), rúgás lábbal, térdrel és kézzel: fojtás, fogás, dobás, földrevitel. Az MMA őse már az ókori görög olimpiákon is létezett pankráció néven.

Kick-bokszt: az ütéseket és rúgásokat használó távol-keleti eredetű harci művészetek – a karate, a taekwondo és a kung-fu – mozgásanyagát továbbfejlesztve és részben azokat ötvözve létrehozott önálló, versenycentrikus küzdősportot.

Thai-bokszt: (muay thai) felhasználja az öklöt, könyököt, rúgásoknál a térdet, sípcsontot, de előfordulnak a sarokkal, lábfejjel leadott rúgások is.

Kyokushin: a „Végős Igazság Karatéja”. A legerősebb és hazánkban a legnépszerűbb karate irányzat.

Forrás: www.budomagazin.com; www.kyokushin.hu

Jókedv, együttlét, egészség

Olimpiai futónapot rendeztek Szegeden

A borongós idő sem lehetett akadálya az idei K&H ötkarikás futónapnak, melynek népes mezőnye április 5-én rajtolt el a Dóm térről.

Ki így, ki úgy értesült erről az eseményről (újságból, rádióból, tesitanártól, ismerőstől), voltak kicsik és nagyok, profik és amatőrök, futók, gyalogosok, de még görkorisok is beálltak. A lényeg, hogy több ezer lelkes mozgani vágyó gyűlt össze ezen a szombat délelőttön Szeged szívében, hogy jól érezze magát, tegyen valamit az egészségéért a 3,4 km-es táv teljesítésével. A futást megelőzően ráhangoló programok várták a kisebbeket (akiket külön dícséret illet, hiszen óriási számban jelentek meg és nagyon fürgék voltak futás közben), és persze minden nevező kapott az olimpiai ötkarika színeire festett pólót is. A belváros utcáin fél órára megállt az élet: leállt a forgalom, az emberek megálltak egy kis időre gyönyörködni az áramló tömegben, ismerősöket fürkészsze az elhaladók között. Aki elfáradt, akár meg is állhatott és sétálhatott. Az igazán profik viszont 10 perc után már körbeérték a belvárosban és újra feltűntek a Dóm téren. De az is megérdemel minden dícséretet, aki mondjuk sétálva teljesítette a távot.

Hiszen ezen a napon a legfontosabb a jókedv és az együttlét volt. Eközben az egészségünkért is tettünk valamit.

A futás után sikerült elcsípnem a jogi kar második éves hallgatóját, Schäfer Ágít, aki a többektől eltérően nem nyúlcipőt húzott a rajt előtt.

– Miért épp görkorival vágta neki a távnak?

– Egyrészt a barátom ötlete volt, másrészt futni nem szeretek, görkorizni viszont annál inkább.

– Hogy érezted magad a futónapon? Mi marad emlékezős a számodra?

– Nagyon tetszett a futóverseny, végig élveztem. Különösen az tetszett, hogy a versenyzők nagyon lelkesek voltak. A legemlékezetesebb, hogy egy csomósor „beszóltak” nekünk, hogy „így könnyű”! A rakparton a lejtőn kicsit féltem, nehogy nagyon felgyorsuljak és ne tudjak megállni vagy elülessek valakit. De szerencsére nem történt semmi baj.

– Legközelebb is eljössz egy ilyen versenyre?

– Ha lesz rá időm, mindenképpen.

– És akkor is görkorival?

– Naná!

A futónapon Egyetemünk kari csapatai is megküzdöttek egymással. (Az eredményeket a Hírek-nél olvashatjátok.) A TTIK csapataért hajtott Varga Tamás biológia-matek szakos hallgató.

– Mennyi idő alatt futottad le a távot?

– 12 perc 13 másodperc alatt.

– Az szép teljesítmény. Máskor is voltál már ilyen futóversenyen?

– Igen, tavaly és tavalyelőtt is itt Szegeden. Leginkább a verseny miatt szeretem, bár szerintem a rajt tömeg volta miatt sérül a „fair play”.

– Miért fontos szerinted egy ilyen esemény?

– Változatosságot visz a hétvégék sorába és talán valami egészségnevelő hatása is van. Még jobban tetszene, ha tudnám, hogy elsődleges célja nem a reklám.

Azt viszont mindannyian tudjuk: a mozgást, a sportot nem lehet eleget reklámozni. Talán némi öröm az örömben, hogy minden bizonyít ide is főként azok jöttek el, akik egyébként is rendszeresen mozognak. Akiknek ellenben igazán szükségük lenne a sportolásra, talán elgondolkoztak az aktív életmód helyességén, miközben bosszankodva letekerték a „verda” ablakát, hogy kinézzenek, miért nem halad a sor a belvárosban.

caliban

Magyar Egyetemi - Főiskolai Országos Bajnokság

Kézilabda – nők

A Szegedi Tudományegyetem női kézilabdacsapata a Kecskeméti Főiskola csapatával csapatot össze 2008. március 12-én Kecskeméten, a Lánchíd utcai Általános Iskolában. A végeredmény: 15:27 (8:17). A magyarányú győzelem miatt visszavágóra nem került sor. A csapat tagjai: Bús Diána, Deák Lilla, Farkas Annamária, Földes Lilla, Holló Anett, Kollár Andrea, Kruchió Éva, Mészáros Bettina, Novák Ágnes. A döntőbe kerülésért a Debreceni Egyetem csapatával kell megmérkőzni.

Röplabda női selejtező

A 2007/2008-as tanév MEFOB női röplabda selejtezőjét a Szegedi Tudományegyetem a Budapesti Corvinus Egyetem csapatával kezdte meg. Az első selejtező mérkőzésen a Testnevelési és Sporttudományi Intézetben 2008. március 13-án 3:1-es győzelem született az SZTE javára. A visszavágó mérkőzésen a BCE Varga Jenő Kollégiumban négy nappal később 3:2-re a BCE győzött, így összesítésben az SZTE nyerte a párharcot és továbbjutott.

A csapat tagjai: Rázsó Zsófia csk., Vakulya Andrea, Pál-Szabó Kata, Bíró Adél, Csupor Anikó, Gyimesi Nóra, Benke Dóra, Farkas Laura, Tölgyesi Éva, Pálkás Anikó, Gyimesi Aliz, Sztupofszki Anett, Pocsaji Edit. Edzők: Fritz Péter és Dorka Péter

Torna

A Magyar Egyetemi és Főiskolai Tornász Bajnokságot Egerben rendezték meg 2008. március 29-30-án. Egyetemünk hallgatói nagyszerű eredményeket értek el. Női csapat: 1. Semmelweis Egyetem, 2. Szegedi Tudományegyetem. A csapat tagjai: Bite Györgyi, Kis Brigitta, Andó Csilla, Nagy Edit, Péntek Tünde, Zoltay Fruzsina. Edző: Cziberéné Nohel Gizella. Női egyéni összetettben, ugrásban első lett Péntek Tünde, gerendán ill. talajon a második helyen végzett. A férfi versenyben Kiss Péter János képviselte egyetemünket, s a válogatottakkal teli mezőnyben, egyedüli amatőrként, 13 versenyző közül a 9. helyezést érte el.

Valamennyi résztvevőnek gratulálunk!

Szegedi olimpiai bajnokok II.

Sorozatunkban szegedi származású olimpiai bajnokokat mutatunk be a 2008. augusztus 8-án kezdődő Pekingi Nyári Olimpiára való várakozás jegyében. Az előző részben Magay Dániel vívóról, Melbourne (1956) olimpiai bajnokáról olvashattatok, ezúttal Kocsis Lajosra emlékezünk.

Kocsis Lajos

(1968, Mexikó – labdarúgás)

Kocsis Lajos 1947. június 18-án született Szegeden. Móravárosból indult, ahonnan Sándor Csikar is. Itt a Móravárosi Kinizsiben, a Szegedi VSE-ben és a Salgótarjáni Bányászbán játszott, mielőtt 1967-ben a kispes-ti Honvédba igazolt. Kocsisért személyesen Bozsik József jelentkezett Salgótarjánban. Hamar a közönség kedvence lett, ezek jártak miatta meccsre. Átadásai még negyven méterre is hajszálpontos voltak, kiszámíthatatlan cseleivel az ellenfél védőit, szabadrúgásaival pedig a kapusokat kergette örület-

be. Sokszor bírálták, hogy csak negyedórát játszik, aztán eltűnik a mezőnyben, azokban a rövid időszakokban viszont úgy villogott, hogy általában eldőlt a mérkőzés. Harmincháromszor húzhatta fel a magyar válogatott mezét, összesen hét gólt szerzett. 1968-ban a mexikói olimpián aranyérmeket nyert (a döntőben Magyarország – Bulgária 4:1), 1972-ben Münchenben ezüstöt. 2000 októberében, 53 évesen hunyt el. 2008. január elején emlékcseccset rendeztek a tiszteletére az újszegedi sportcsarnokban.

Megkülönböztetettnek lenni

Azt mondják, az ész és a szépség nem járnak együtt. Azért valljuk be, van kivétel. És ha van szép és okos nő, beszélhetünk kevésbé szép és kevésbé okos nőkről is. Egy kis történet. Kata és Zsolti, valamint Niki és Tibi a főszereplői ennek a mesének.

Zsolti és Tibi sok mindenben hasonlítanak, kivéve az ízlésüket. Kata egy tipikus szőke szolis bőrről, aki csak divatos cuccokban jár. Míg Niki örömmel hordja a középiskolás pulcsijait (ami vagy négy éve volt divat) és ő inkább az a csaj, akit a belsőért kell szeretni, nem a kinézetért. Niki elmesélte, hogy a minap voltak wellnesselni és eléggé megbántotta a dolog, ahogy Tibi bánt vele. Állítólag még Katának minden lépését lesték a srácok, és szó szerint a tenyerükön hordozták, addig Nikivel udvariatlanok voltak. Mondok egy példát. Péntek este lementek úszni a fürdőházba. Katán tangás bikini, Nikin egyrészes fürdőruha volt. Találójátok ki, a medencében kihez vonzódtak a fiúk. Majd Niki szolt, hogy elmegy szaunázni, de szóljanak neki, ha végeztek, mert nincs kulcsa a szobához. Nem szóltak, sőt, nélküle mentek vasorázni. Niki jogosan érezte magát kiközösítve. Ám a pohár nem ekkor telt be. Másnap

reggel együtt mentek le reggelizni. Tibi érezte, hogy előző nap kicsit csúnyán bánt Nikivel, ezért jóvá akarta tenni. Kérte, hogy ő vihesse a reggelit az asztalhoz. Nemsokára visszatért há-

rom tányérral. Az egyiket őt zsemle volt, a másikon szalonna, a harmadik fel volt pakolva felvágottal. Niki nem értette. Ránézett Kata tányérjára, amin csak egy vajjas kifli volt, és elkeseredett. Nem csoda. Úgy véli, Tibi csak fel akarta hívni a figyelmét, mennyit is eszik. Magyarul „kövér”. Mikor ezt Niki elmesélte, megkérdeztem, akkor miért nem hagyod ott Tibit? Azt mondta, már hozzászokott, hogy társaságban (főleg, ha van ott egy barbibaba) másként bánnak vele.

Az előző és az azt megelőző pasival ugyanígy volt. Senki

nem tehet arról, milyennek születik, milyen géneket örököl. A nőket mégis skatulyázzák. Mint ahogy a tanárok különbözőképpen beszélnek és vizsgáztatnak le egy kitűnőt és egy kettes tanulót. A férfiak máshogy bánnak, eleve máshogy udvarolnak egy

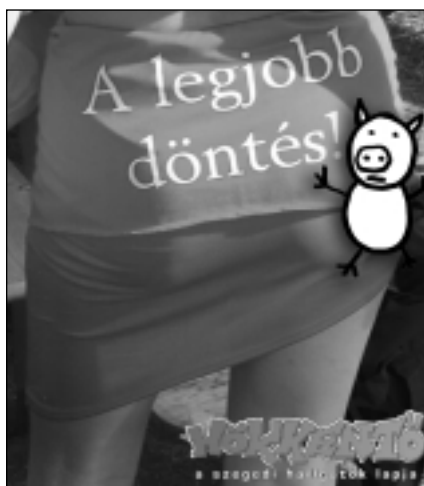
„szépségnek” és egy „rútabbnak”. Kata az első randin egy csokor virágot kapott, Niki egy szál „lopott” ibolyát. Katát vasorázni vitték egy étterembe, Niki a gyorsbüfét kapta. Higgyétek el, nem anyagi okokból. Azért, mert valaki nem gyönyörű, már be kell érnie kevesebbel? De

nem csak a férfiak, mindenki máshogy kezeli őket. A szépeket előreengedik a villamoson. Ha tömegnyomor van, akkor sem kell állniuk, mert egy dali legény felpattan leghátulról, és átadja a helyét. Ha egy duci lány bemegy a plázába, lesz olyan butik, ahol válogatás közben közlik vele: „Itt csak S és M-es méretek vannak”. Ezer apró történetet tudnék még mondani, amelyek a megkülönböztetést bizonyítják. De arra nincs elég hely. Aki átélt már ilyet, úgyis tudja, miről beszélek. Aki meg nem, annak halvány elképzelése sincs. Azért jusson minden nő eszébe: soha semmit nem kell eltűnni, pláne a megkülönböztetést. Legyünk bátrak! Nincs olyan, hogy valaki csúnya, csak kevésbé szép. Egyébként sokkal fontosabbak a rejtett értékek. Összpontosítsunk ezekre az értékekre, és mutassuk meg őket másoknak. Nikinek pedig azt üzenem, fel a fejjel, lesz még olyan férfi a világon, aki tiszteletet tanúsít irántad.

Rencsy

fotók: internet

Láttad már az EHÖK elnökéről készült legújabb videónkat?

HOKKENTO

www.hokkento.hu

Tarot-meditáció

Császár

A tűz

Írd le problémáidat, rossz élményeidet egy papírra, és **égesd el**.

Nézd, ahogyan a lángok mintegy tisztítóúzként elégetnek mindent, amire már nincs szükséged.

Tudd, elégeted azokat a tényezőket, melyek belső hatalmad aláásták.

Nézd, ahogyan a lángok mintegy tisztítóúzként elégetnek mindent:

- a görcsös ragaszkodást,
- az akarat fölényét a hited felett,
- a karrierizmust,
- a képzelt hatalmat mások felett,
- a valótlan hatalmat a világ felett,
- a „törvényeket”, melyeket betartasz, pedig azok csak hitrendszeri csőkevények,

- a „törvényeket”, melyeket betartasz, pedig azok csak önértékelési gyengeségek,
- a fölösleges harcot,

- a kemény és konok kitartást, akkor is, ha már szükségtelen,
- a vélt és valós sérelmeket, amiért meg akartál fizetni másoknak...

Érezd, a tűz erejét!

Érezd, a tűz melegét!

Érezd, a spirituális hatalmadat!

Érezd, a spirituális hatalmadat saját magad felett!

Érezd, van tartásod!

Érezd, hogy ember vagy!

Érezd, hogy „hatalmas”

EMBER vagy!

Érezd, hogy EMBER vagy!

EMBER!!!

Györi-Farkas Zsuzsanna

Lélektani művek nyomában

10 lélektani mű. 10 olyan könyv, amely nemcsak olvasható, de segítséget nyújthat a mindennapokban való eligazodáshoz. Válasszátok ki azt, amelyik leginkább elnyerte a tetszésedet! Várjuk szavazataitokat a következő e-mail címre: hokkento-lektan@freemail.hu. A szavazók között egy 5000 Ft-os Libri vásárlási utalványt sorsolunk ki.

Byrne, Rhonda: A Titok.

A nagy titok tudói évezredek óta keresztül szájhagyomány útján örökítették nemzedékről nemzedékre mindazon bölcsességet, amelyről úgy gondolták, hogy megváltoztathatja az életünket. A könyv tulajdonképpen erről a módszerről szól, olyan emberek szólalnak meg benne, akiknek teljesen átalakult az életük, mert mertek változtatni a gondolkodásukon. Nemcsak azok vagyunk, amit megesszünk, hanem azok is, amire gondolunk. Ha pozitívan állunk a dolgokhoz, akkor gondolataink által újabb pozitív dolgokat hívhatunk magunkhoz. Nem kell más tennünk, csupán legyünk optimisták.

Dr. Csernus Imre: A nő.

A fő kérdés, hogy bevállalod-e. A szerző, a szókimondó pszichiáter, aki mindenkit szembesít a hibáival, most a nőkről írt könyvet, de nemcsak nőknek, sőt! Mindkét nem számára érdekes, izgalmas műről van szó, érdemes bevállalni. Bár a nők helyzete sokat javult az utóbbi évszázadban, még mindig magunkon viseljük a sok százéves mellőzést. A családban, a munkahelyeken a nők nagy része továbbra is kiszolgáltatott helyzetben van, és nincs ez így jól. Persze a hölgyeknek is vannak hibái, amik az erősebbik nem szerint köteteket töltenének meg, de talán ez a könyv is segít rávilágítani arra, hogy a nő is ember.

Forgács József: Az érzelmeink pszichológiája.

A téma sokrétű. Az emberek többsége általában nincs tisztában saját érzelmeivel, de ez a könyv nemcsak tanárok és diákok számára tanulságos, mindenki haszonnal forgathatja. Neves nemzetközi kutatók és eredmények kaptak helyet a műben. A fejezetek elolvasása után átfogó képet kapunk a legújabb elméletekről és eredményekről az érzelmeink kutatásában. Megtudhatjuk, hogy milyen szerepe van az érzelmeinknek az ítélezésben, az emlékezetben, a gondolkodásban, az érzelmi intelligenciában, valamint a neuropszichológiában.

Freud, Sigmund: A mindennapi élet pszichopatólógija.

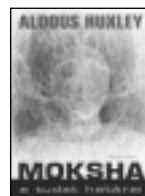
Talán nincs olyan ember, aki ne találkozott volna Freud nevével és úttörő nézeteivel. 1856-ban a ma Csehországban található Freibergben született egy

textilkereskedő gyermekeként a ma is elismert orvos. 1901-ben publikálta A mindennapi élet pszichopatólógija című alapvető művét, melyben fontos szerepet kap a tudattalan. A könyv a mindennapi életben előforduló jelenségeket elemzi. A könyvnek nemcsak elméleti, de gyakorlati haszna is van, hiszen miközben olvassuk, ráismerünk önmagunkra.

Dr. Gray, John: A férfiak a Marsról, a nők a Vénuszról jöttek.

Kötelező olvasmány mind a nők, mind a férfiak számára. Kézikönyv a párkapcsolatokhoz, amiket az emberek általában túlbonyolítanak. A szerelem idővel elmúlik két ember között, de továbbra is együtt élhetnek szeretetben. Minden varázslatosan indul, ám később felhalmozódnak a problémák, amik mérgezik a kapcsolatot. A megfelelő kommunikáció elengedhetetlen ahhoz, hogy két ember szeretetben együtt élhessen. A könyvből megtudhatjuk többek között azt, hogy hogyan őrizzük meg a szerelmet.

Huxley, Aldous: Moksha a tudat határai.

Aki még nem olvasta a könyvet, annak az első kérdése az lehet, hogy tulajdonképpen mi is az a moksha. Nos nem más, mint egy szanszkrit szó, amely felszabadulást és felszabadítást jelent. A mű a pszichedelikus élményeket mutatja be. 1953-ban Huxley, a felesége és egy kedves orvos barátja társaságában meszkalint vett be, és igyekezett megismerni a tudat legmélyebb határait. Kutatásai során olyan eredményekre tett szert, amelyek a korban úttörőnek számítottak. Többek között előre látta a modern kultúra veszélyeit, például a nagyleptékű technikai fejlődést.

J. Josier, Michael: Így működtesd a vonzás törvényét.

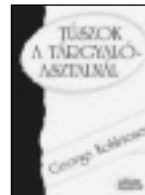
Ha úgy érzed, hogy gyökeresen változtatnod kell az életeden, akkor vedd elő Josier művét, amely gyakorlati tanácsokat ad ahhoz, hogy hogyan működtesd a vonzás törvényeit. Többek között az önbizalmad megerősítéséhez, az ideális társ megtalálásához, a karriered fellendítéséhez, de ez utóbbi előtt a leginkább neked való állás betöltéséhez, pénzügyeid rendezéséhez, a nem kívánatos dolgok megszüntetéséhez ad tanácsokat. Ha nem hiszel abban, hogy mindezek a megfelelő gondolkodás által elérhetőek, akkor ne olvasd el a könyvet.

Jung, Carl Gustav: A lélektani típusok.

Freud mellett a 19-20. század egyik legnagyobb pszichológusa Jung volt, aki az analogikus, komplex pszichológia megteremtője. Könyveinek olvasására leginkább a rendszerváltás óta van mód. 1921-ben publikálta átfogó, A lélektani típusok című könyvét, melynek a 10. fejezetét önálló műként is kiadták. Ez a rész önálló műként is részletes és sokrétű. Bodrog Miklós, a kötet fordítója így ír a svájci pszicho-

lógiaprofesszorról: „A legpozitívabb értelemben látnoki tudósnak nevezhetjük. Tudományának kútjából az meríthet igazán, akinek vödrén elég hosszú a kötél.”

Kohlrieser, George:

Tűszok a tárgyalóasztalnál.

A szerző több mint harminc éves tárgyalói múlttal rendelkezik, és könyvében tapasztalatait osztja meg az olvasókkal. A szó átvitt értelmében is lehetünk tűszok, méghozzá gondolataink foglyai. Rengeteg problémával kerülünk szembe nap mint nap, amelyek megoldásra várnak. Ettől gyakran megijedünk, és tehetetlenné válunk. Nos ebben a helyzetben nagy segítség lehet számunkra ez a könyv, amely gyakorlati tanácsokkal lát el minket például konfliktusaink kezelésében, hogy megismerhessük az élet napos oldalát is.

Quilliam, Susan: Testbeszéd.

Testünk sokkal többet elárul rólunk, mint gondolnánk. A szerző, aki a testbeszéd és a nem verbális kommunikáció nemzetközileg elismert szakértője, gyakorlati tanácsokkal látja el az olvasót.

Hiszen ha megismerjük mozdulataink jelentését, akkor ezt később eszközként használhatjuk fel a környezetünkben élőkkel szemben is, vagyis társas kapcsolatainkban, a családjunkban, a munkahelyünkön. A könyvből többek között megtudhatjuk, hogy mit jelent a száj elé tett kéz, a pislogás, a keresztbe tett láb és kéz, a felhúzott szemöldök.

Márciusi számunkban 10 kortárs szépirodalmi mű közül kerestük a legjobbat. A rengeteg szavazatot ezúton szeretnénk megköszönni. Az első három helyen a következő könyvek végeztek:

1. Paulo Coelho: Az Alkimista, Bret Easton Ellis: Amerikai Psycho
2. Szabó Magda: Katalin utca
3. Ian McEwan: Vágy és vezeklés

A szavazók közül a könyvtulajnyt Molnár Klaudiva nyerte. Gratulálunk, a nyereményt a Hökkentő szerkesztőségében veheti át.

Sorozatunk összeállításához a segítségeteket kérnénk. Keressük a Szegedi Tudományegyetem 12 legsármosabb tanárát és hallgatóját. Várjuk az ajánlásokat a következő címekre: hokkento-tanar@freemail.hu, hokkento-hallgato@freemail.hu. Kérlek írdátok meg, hogy az adott tanár/hallgató melyik karon tanít/tanul és a hallgató esetében annak elérhetőségét is. Köszönjük.

Összeállította: Fízel Nikolett

Tavaszi nagy vásárlásszezon

Itt a tavasz, megjelentek a vidám nyári színek, a rövidebbnél rövidebb szoknyák és felsők stb...

Persze mit szeretnek a nők a legjobban? VÁSÁROLNI! Ez az, amiben a leginkább különbözünk a férfiaktól. Hétfvégén nyakunkba vesszük a várost, az egyik üzletben nézelődünk, a másikban próbálgatunk, amit keresünk, persze sosem találjuk. Ez kicsi, emez sokat mutat. Van ebből a színből nagyobb? De egyedül nem az igazi. Vannak, akik a barátjukat viszik magukkal, ám én azt mondom, érdemesebb a barátnőket. Egy férfit sem ismerek, aki odáig lenne, hogy két órát tölt el egy cipőboltban. Ők csak akkor vesznek maguknak valamit, ha kell. Míg mi, nők, ha van egy kis szabadidőnk, benézünk egy-két butikba, igaz, hogy nincs szükségünk semmire, pláne nem egy kék topra, amiből vagy három van a szekrényben, de tetszik. Megvesszük. Napjainkban divatba jött egy másik véglet, akik a használt ruhákat halmozzák fel. Az egyik üzlet ajtajára ki van írva: BÁLABONTÁS, hú, bent is sokan, kint is sokan, akik be akarnak jutni. Na, egy próba. Ok. Bent vagyok. Azt látom, hogy a középkorú nők csak dobálják a kosárba a felsőket, szoknyákat, meg sem nézik alaposan, fel sem próbálják. Csak veszik, csak veszik. Egy-két ember össze is veszik rajta. „Én láttam meg előbb.” „Nem, én.” „De nekem jobban kell.” Vártam, hogy a bolt utcai harcosok klubjára fog hasonlítani. A hajtépés azonban elmaradt. De nem is erre akartam kitérni. A női magazinok mindegyike

arra buzdít, hogy „Menj, és vásárolj!”. Ehhez egyes újságok kedvezményes ticketeket is adnak 5-10% kedvezménnyel. Holott azt állítják, csak akkor költjük a pénzt, ha depressziósak vagyunk. Vagy legalábbis akkor képesek vagyunk kiszáritani a pénztárcánkat és koldulni taxira. A férfiak inni mennek egy kocsmába, a nők megszabadítják magukat egy „deáktól” az egyik közeli shopban. A lényeg. Vásárolni csak a barátnőiddel menj! Valamint ha nagyon magad alatt vagy, akkor se költsd el minden pénzed olyan holmokra, amiket egyszer-kétszer ha felveszel. Biztos vagyok benne, hogy amikor a legjobban le vagy égve, akkor látsz valami olyat, ami igazán tetszik.

Rencsy
fotók: internet

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

A holdhoroszkóp MINDENKINEK szól! Nem csak az aktuális kiemelt jegyeknek, mivel a Hold mindenkire hatással van, a hangulatunkra, a közérzetünkre, a dolgokhoz és az emberekhez való hozzáállásunkhoz, ezáltal minden tevékenységben kifejti a hatását. Mivel elég kevesen tudtak eligazodni, ezért a csillagjegyek és holdfázisok feltüntetése mostantól kimarad, és csak a „jövendőléseket” írom le.

Szekerczés
Norbert

Április

18., 19., 20.

Fontos a harmónia ebben a három napban is, a Telihold hatása azonban pont ezt fogja megnehezíteni. Jelentősen felborítja a kényes lelki egyensúlyt. Épp ezért nem árt, ha pihenünk, és kíméljük magunkat.

21., 22.

Kedvező lehetőségek adódhatnak, de kisebb problémákkal. Tombol a szenvedély ezeken a napokon! Érdemes kipihenni a fáradalmakat is.

23., 24., 25.

Lelkesedés, optimizmus, idealizmus. Ezek lehetnek többek között a Nyilasok jelzői. Ezeket kell kordában tartani, mert épp olyan könnyen ejthetnek csapdába bennünket, mint amilyen jónak tűnik egy ajánlat.

26., 27.

Inkább legyen valaki határozatlan, mint tegyen határozottan butaságokat. Inkább gondold végig többször a döntéseidet, mintsem beleugorj az első adandó lehetőségbe!

28., 29., 30.

Nem árt, ha kicsit kordában tartjuk magunkat, és nem menekülünk el a saját kis világunkba, mivel a nehézség, amely elől futunk, attól ott marad, és megvár minket. Oldjuk meg hamarabb!

Május

1., 2.

Vajon az megoldja-e a problémákat, ha magunknak is hazudunk? Nem valószínű, sőt, csak nehezíti. Érdemes még odafigyelni azokra is, akik meg akarnak valamiről győzni bennünket. Gondolkozzunk el a motiváción is!

3., 4.

Megérett az idő, hogy meghozzunk döntéseket. Tarts ki mellette, valószínűleg jobban jársz. Harcolj, ha kell!

5., 6.

Ne dobj el mindent és mindenkit, mert akkor egyedül maradsz. Ragaszkodj ahhoz, aki megérdemli a bizalmadat.

7., 8.

Kreativitásnak, tanulásnak, kommunikációnak, munkának kedvez ezen időszak. Sikeres lehet még az álláskereső is.

9., 10.

Nézz szét a környezetedben: fedezd fel azt, fedezd fel az embereket, a szépséget, a boldogságot...

(abroso@citromail.hu)

Alapcsomagban fogható! Hangolj ránk!

TISZA PART TELEVÍZIÓ

Non-Stop ifjúsági műsor

Rólad szól!
Hát nem látod?

www.tiszapart.hu

Kölöszo	Nyári esős	Szöveget takarit	Pál utcai fiú vezére	Női név	Utólap	Nyugtalan	Megfejtés (a mondat második része)
Megfejtés (gondolkodó neve)			Kórház	Jóleső			Lantán
Regények szerzője			Ébred		A „sötét” megye		
Haborítalan	Megfejtés (a mondat első része)		Tabornagy		NZG		
Angol focistá (... Himes)				Jégrágás	Keleti járműmárka	Koreai legítárság	Kölöszo
Madzag			Magad		Kevert taut	Papírra veté	Rajjal
Nem számít val ki angy rövidítése		beszélgeté alapja	lagat melyb vetni			Kárhozatra jutlato szó	
Human relations		A gyász színe	Hátsó rész			Terrorista csoport	Ejtsdi
Görög betű		Templom teleje		panyolország internetes ötletjesítése	/olt járásuk hazánkban		
j kategóriab tesz				Védo	Plugot ... ohamosztalg		
Bortermelő község Hevesben	Talan egynevet		Er		Kutya harapott		Tetejére
		Folyó spányolul			Repülőgép-garázs	Angol válasz felet	Rénium
					Páratlanul benn!		Grazi focicsapat
Lelezní			Meter	Boszorkány			Az elemi töltés jele
							A tömeg jele

REJTVÉNY

A megfejtés egy görög gondolkodó neve és egy mondata.

Beküldési határidő:

2008. május 10.

A helyes megfejtők között a tegyükfelhogy zenekar CD-jét és

Hökkenő pólot sorsolunk ki.

Előző rejtvényünk megfejtése:

„Az emberi természet legerősebb ösztöne a fontosság vágya.”

tegyükfelhogy CD-t nyert:

Fonytányi Csilla

Hökkenő pólot nyert:

Csizmadia Rudolf

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetőek szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

hokkento@freemail.hu

Könnyű tavaszi saláták

Talán lassan itt a jó idő, amikor lekerülnek a kabátok, és nincs már, ami ápol és eltakar. A nők többsége ilyenkor lázas fogókúrába kezd, hiszen a téli hónapok alatt sokan magukra szednek pár kilót. Főképp nekik ajánlom a következő salátákat.

Csirke májas saláta

Hozzávalók:

250 g csirkemáj, 4 db főtt tojás, 1 fej saláta, snidling, 150 g bacon-szalonna, 1 ek. mustár, 2 ek. borccet, olaj, só, bors

A salátát leveleire szedjük, megmossuk. Amíg szárad, elkészítjük az öntetet. Egy csészében kis habverővel összekeverjük a mustárt, az olajat, 1 ek. snidlinget és az

ecetet, majd sózzuk, borsozzuk. Egy tála tesszük a leveleket, amiket meghintünk a maradék snidlinggel. Serpenyőben átsütjük a csíkokra vágott szalonnát, hozzáadjuk a feldarabolt májat és nagy lángon, állandóan kevergetve 4-5 percig együtt pirtjuk. Amikor jól átsült, a salátába keverjük. A tojásokat cikkekre vágjuk és a salátára tesszük. Tálaláskor az öntetet mártásos edényben adjuk mellé.

Ananászos csirkesaláta

Hozzávalók:

300 g főtt vagy sült csirkemell, 1 db ananász, 5-6 zellerszár, 250 ml majonéz, citrom, cukor, mustár, 100 ml tejszín, curry, pár db salátalevél, só, bors

Az ananászt és a csirkemellet közél azonos nagyságú kockákra vágjuk. A zellerszárat megmossuk, szárazra rázzuk, összevágjuk. A majonézt összekeverjük a citromlével, a mustárral, a cukorral, a sóval, a borssal, a curry-vel és a tejszínnel. Keverőtálban az összes hozzávalót összekeverjük. Salátalevéllel kibélelünk egy tálat, rátesszük a salátát, díszítjük, majd a hűtőbe tesszük.

Rizssaláta

Hozzávalók:

1 tasak zacskós rizs, 1 doboz kukoricakonzerv, 1 db kígyóborka, 1 db paradicsompaprika, ecet, cukor, olívaolaj, petrezselyemzöld, só

Egy zacskós rizst megfőzünk, majd picit olajjal összekeverve hűlni hagyjuk. Ezután feldara-

boljuk a hagymát, a kígyóborkát és a paradicsompaprikát közél azonos nagyságú szeletekre vágjuk. Ezeket beletesszük egy táliba és hozzáadjuk a kukoricát. Ecetből, sóból, cukorból és olajból készített dresszingszel leöntjük. Kb. 2 óráig állni hagyjuk, amíg levét enged. Megszórjuk a vágott petrezselyemzölddel. Ezt a zöldéséget mártást összekeverjük a rizsszel. Hűtve tálaljuk. Akár köretként is felszolgálhatjuk.

FN

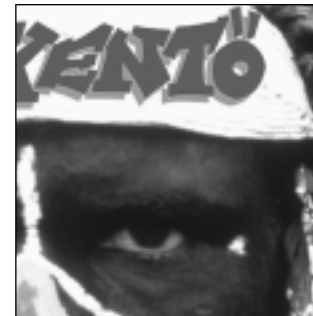
A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

MAGYAR EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI SAJTÓ EGYESÜLET

Kezdeményezésünk támogatói

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Hökkenő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Rácz Bea • Főmunkatársak F. Szél Ildikó és Bíró Csaba • Munkatársak Balázs Marietta (film, színház), Boros Tamás (szösszenetek), Fízel Nikolett (bájital), Garamvölgyi Gergely (fotó), Kovács Andor (sport), [Pál Imre], Ruzsinszki Anita (zene), Székely László (nézőpont) • Hírdetés Butora Sára 70/56-71-994 és Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 • Drótposta hokkento@freemail.hu • Kiadja a Fialatok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés SPFO • Borítóterv Márok Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 75.672/1997 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • Lapalapítók: Forró Lajos és Jancsák Csaba • A megjelenő hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatta • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

«OBSERVER»

SZEGEDI
EGYETEMI
KIADÓ

Juhász Gyula
Felsőoktatási Kiadó
www.jgytf.u-szeged.hu/tanszek/kiado

SZTE HALLGATÓK! JUGYUS HALLGATÓK!

VEGYETEK KÖNYVET A TANKÖNYVVÁSÁRLÁSI TÁMOGATÁSON!

Jegyzeteket, tankönyveket, szakkönyveket vásároljatok
a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzet- és könyvesboltjaiban!

5 percre a TIK-től, 2 percre a Hősök Kapujától,
a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar főépületében

- **JEGYZETTÁMOGATÁSI KEDVEZMÉNY BEVÁLTÁSA**
- **SZÉLES VÁLASZTÉK: kötelező / előírt / ajánlott szakirodalom**
- **EGYÉNI IGÉNYEK 5 NAPOS HATÁRIDEJŰ TELJESÍTÉSE**
- **MÁSOLÁS – SZINTÉN A TÁMOGATÁSBÓL**

A boltok címe, elérhetősége:

2. sz. jegyzetbolt:

Szeged, Boldogasszony sgt. 6., belső udvar, pince
62/544-721, e-mail: jegyzetbolt@jgytf.u-szeged.hu

Könyvárusítás:

Szeged, Hattyas sor, H10-es épület

Nyitvatartás:

hétfő-csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8.30-15 óra

hétfő-péntek: 8.30-12.30

A támogatás várhatóan június 25-ig használható fel, utána törlődik.

vodafone

Letagadnád a régi telefonod?

Feszíts a vizsgák után az új Nokia 2600-al!

Hozd be régi mobilod, és 10000 Ft kedvezménnyel, **9900 Ft-ért** kaphatod meg a színes, cserélhető előlapos Nokia 2600-at új VitaMAX csomagban!

Ez a Te pillanatotod